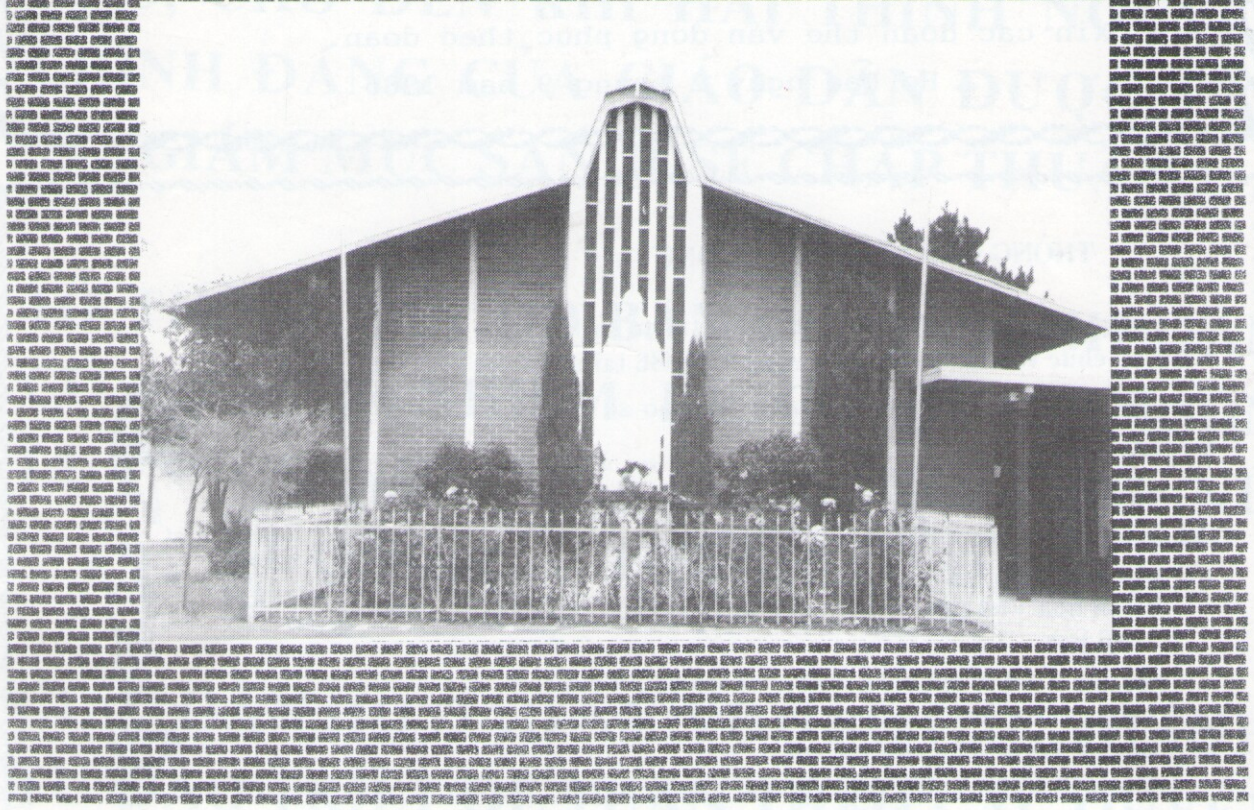

BẢN TIN

CHÍNH NGHĨA

DO ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ và HÒA BÌNH TẠI GIÁO PHẬN SAN JOSE CHỦ TRƯỞNG

1. HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO

HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO

Đại Diện Ủy Ban:

- Ô. TRẦN AN BÀI
- Ô. NGUYỄN VĂN HIỆT
- Bà NGUYỄN DUY LIÊN
- Ô. ĐỖ ĐIỆN THOẠI
- Ô. PHẠM TIẾN
- Ô. VŨ HUYNH TRƯỜNG

THÔNG CAO ĐẶC BIỆT
CỦA
HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO
VỀ CUỘC RƯỚC CÁC CHÂN PHƯỚC TỬ ĐẠO VIỆT-NAM

Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo trân trọng kính mời toàn thể giao hữu đến tham dự cuộc rước trọng thể Các Chân Phước Tử Đạo Việt Nam được cử hành vào lúc 6:00 giờ chiều Chúa Nhật ngày 7/9/86 tại nhà thờ Họ Đạo, địa chỉ 685 Singleton Rd.

Kính xin, quý ông bà và anh chị em sốt sắng tham dự cuộc rước để tôn kính các Thánh Tử Đạo Việt Nam đã đổ máu đào để nuôi dưỡng Tinh Thần Công Giáo và cung cầu nguyện cho Họ Đạo được bình an.

Xin các đoàn thể vân động phục theo đoàn.

Họ Đạo ngày 2 tháng 9 năm 1986

THÔNG CAO VỀ TẾT NHÌ ĐÔNG

Cũng như mọi năm, Tết nhì đông năm nay sẽ được tổ chức vào lúc 6:00 chiều ngày 20/9/86 tại nhà thờ Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo số 685 Singleton Rd.

Nhằm mục đích nhắc nhở các em về phong tục tập quán cổ truyền của dân tộc Việt Nam, tổ chức sẽ mở một cuộc thi:

- * Văn hóa Việt ngữ
- * Hội họa

Vào lúc 2:00 chiều cùng ngày cho các em từ 8-15 tuổi không phân biệt tôn giáo. Sau đó sẽ có vân nghi và phát qua Trung Thu cho các em.

Để khuyến khích các em, xin quý vị phụ huynh tạo điều kiện thuận lợi để các em có thể tham dự các bộ môn trên. Kính mong quý vị Mạnh Thường Quân, qui có sở xi nghiệp Thượng Hải rộng tay giúp đỡ.

San Jose, 2-9-86

BAN TỔ CHỨC

Tết
Trung
Thu

Hai câu đối trang bìa sau:

DÂNG MẦU XƯỚNG CHỨNG MINH LÒNG TIẾT NGHĨA
CHỌN HY SINH THỂ HIỆN DẠ TRUNG THÀNH.

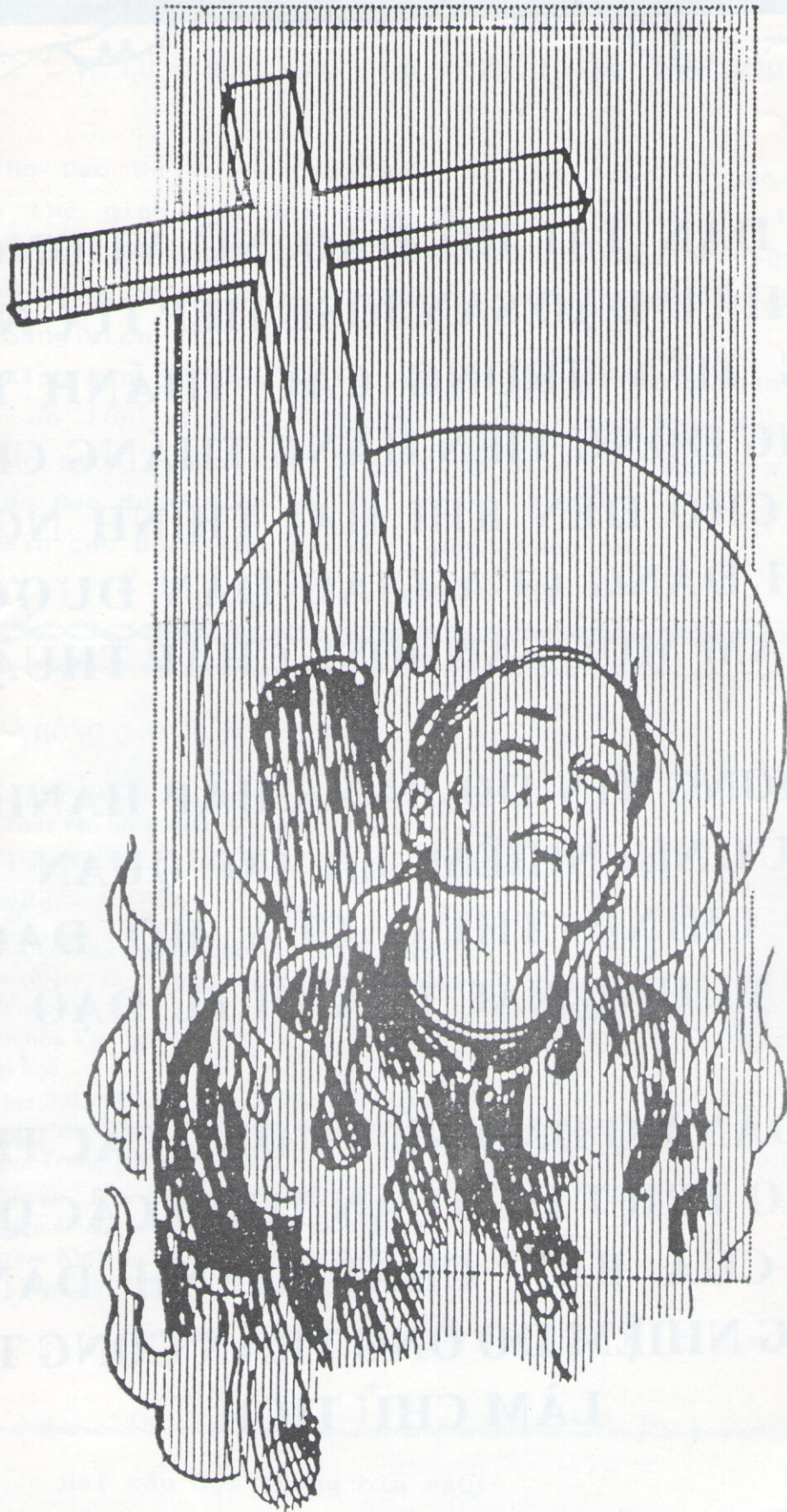
GIÁO DÂN TẠI HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO SAN JOSE TIẾP TỤC NGUNG ĐÓNG TIỀN TRONG CÁC THÁNH LỄ VÀ NGUNG ĐÓNG TIỀN HÀNG THÁNG CHO HỌ ĐẠO, CHO ĐẾN KHI HAI THỈNH NGUYỆN CHÍNH ĐÁNG CỦA GIÁO DÂN ĐƯỢC TÒA GIÁM MỤC SAN JOSE CHẤP THUẬN

TỜ THÔNG TIN DO BAN CHẤP HÀNH DÂN CỬ ĐƯƠNG NHIỆM LÀ CƠ QUAN NGÔN LUẬN CHÍNH THỨC CỦA HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO

GIÁO DÂN HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO TRIỆT ĐỂ TUÂN THEO CÁC QUYẾT ĐỊNH CỦA BAN CHẤP HÀNH DÂN CỬ ĐƯƠNG NHIỆM DO ÔNG TRẦN CÔNG THIỆN LÀM CHỦ TỊCH

HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO

DẠNG
MẠ
XUN
XO
CH
C
M
C
T
N
G
H

CH
H
S
T
H
D
A
T
H
A

NHỮNG VI PHẠM GIÁO LUẬT CỦA ĐỨC GIÁM MỤC DU MAINE

Kể từ ngày ĐC DuMaine về cai quản giáo phận San Jose, các giáo dân Việt Nam đã phải suy nghĩ rất nhiều về những lời tuyên bố của một số giáo dân Mỹ đối với cá tính của ĐC DuMaine. Ông Vic Giacalone gọi Ngài là “con rắn độc” (a snake), một người “đại nói láo” (a big liar). Bà Anne Kline thì gọi Ngài là một “nhà độc tài” (a dictator) (Xin xem bài “Giám Mục Pierre DuMaine là ai?” trong Chính Nghĩa số 1). Rồi sau đó, khi biết được lập trường của ĐC DuMaine bênh đỡ phong trào đồng tình luyện ái, chống viện trợ cho các nhóm chống Cộng trên thế giới, giáo hữu San Jose càng thêm nghi ngờ, hoang mang về vị Giám Mục của họ. Và mời đây nhất, sự thất vọng càng gia tăng trong cách cư xử của Ngài trong vụ giải quyết cơn khủng hoảng giữa Tòa GM và Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo.

1. Giám Mục gương mẫu?

Điều 387 Bộ Giáo Luật quy định rằng: “Đức Giám Mục phải luôn luôn nêu gương sáng thánh thiện, bác ái, khiêm nhường và đôn sơ. Ngài phải tìm mọi cách để cổ vũ lòng đạo đức của các tín hữu tùy ơn kêu gọi đặc biệt của mỗi người”. Nhưng qua cung cách của Ngài đối với Ban Chấp Hành trong các dịp lễ lạy, tết nhất, qua cách Ngài cư xử với hàng ngàn chủ ký thỉnh nguyện của giáo dân, qua những buổi hội họp của Ngài khi được vài trăm giáo dân từ các địa phận khác bị rủ rê về tôn vinh Ngài tại nhà thờ Chánh tòa và qua cảnh hàng trăm cảnh sát vũ trang súng đạn, dùi cui, chó săn bao vây trong ngoài thánh đường Maria Goretti trong ngày lễ tấn phong Cha Duồng, toàn thể Giáo Hội Công Giáo phải đau buồn về sự thánh thiện, bác ái khiêm nhường và đôn sơ của ĐGM DuMaine.

2. Bổ nhiệm Cha Duồng:

Theo điều 524 Giáo Luật, khi bổ nhiệm một linh mục chính xứ, ĐGM “phải hỏi ý kiến một số linh mục và giáo dân trong cộng đồng Chúa Kitô”.

Theo các lời giải thích của Tòa Giám Mục thì khi bổ nhiệm Cha Duồng, ĐC DuMaine có hỏi ý kiến một số linh mục Việt Nam, nhưng không bao giờ thấy nói đến việc hỏi ý kiến bất cứ một giáo dân nào. Hội Đồng Tư Vấn được thành lập do sáng kiến của ĐC không hề được hỏi ý kiến. Do đó, 7 trong 8 thành viên trong phiên họp ngày 11-7-86 đã đồng thanh phản đối lệnh bổ nhiệm Cha Duồng. Ngoài ra, Ban Chấp Hành Họ Đạo, một cơ quan đã được thành lập từ 11 năm qua, do các giáo dân mỗi khu trực tiếp bầu ra, cũng không hề được hỏi ý kiến. Và chỉ khi lệnh bổ nhiệm được ban hành, Ban Chấp Hành bắt buộc phải bày tỏ sự phẫn nộ của toàn giáo dân nên đã trình thỉnh nguyện thư lên ĐC DuMaine (Xin xem Chính Nghĩa số 1).

Qua 4 buổi tụ họp đông đảo nhất của giáo dân vào các ngày 20-7-86 và 27-7-86 tại Họ Đạo, ngày 9-8-86 tại nhà thờ Chính tòa và ngày 16-8-86 tại nhà thờ St. Maria Goretti, hàng ngàn giáo dân đã công khai không chấp nhận Cha Duồng. Điều này chứng minh nếu ĐC DuMaine biết tôn trọng điều 524 Giáo luật thì không có việc giáo dân nổi lên tẩy chay Cha Duồng.

Sự liên hệ giữa Cha Xứ và con chiên được Giáo Hội ví như tình yêu hôn nhân. Cha Duồng vẫn thường tuyên bố nếu Đức Cha hỏi Ngài có muốn làm Chánh Xứ Họ Đạo không thì Ngài trả lời không. Nhưng nếu Đức Cha vẫn muốn Ngài về Họ Đạo thì Ngài sẽ về vì vắng lời. Điều đó chứng tỏ Ngài chẳng thương yêu gì Họ Đạo hoặc Ngài chỉ thương vì vắng lời Bề Trên. Cơn tình yêu của Giáo dân Họ Đạo đối với Ngài thì quả thực chẳng lay gì làm khích lệ. Rõ ràng đây là một cuộc ép duyên do ĐC DuMaine sắp đặt. Và cảnh ép duyên rồi loạn lại xảy ra ngay tại nhà thờ của Thánh Maria Goretti một vị thánh nữ đã vì chống kẻ cường dâm mà bị giết và được Giáo Hội phong thánh vì Thánh nữ đã hy sinh đến chết để bảo vệ tình tiết của mình.

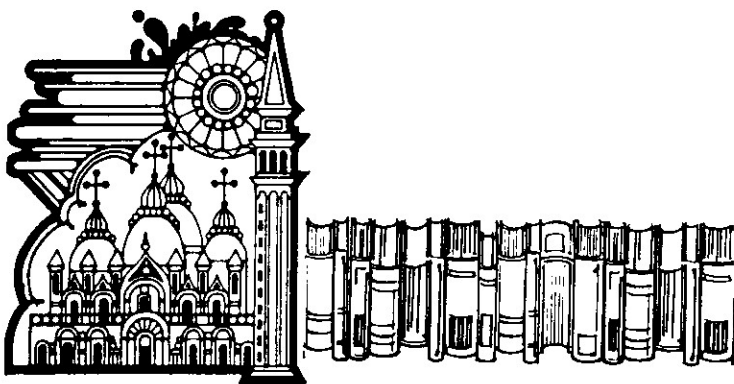
3. Bắt hai Cha Phó rời khỏi Họ Đạo:

Điều 383 SS2 Giáo Luật: “Nếu ĐGM có đoán chiền nào không cũng một nghi thức trong địa phận mình, Ngài phải cung ứng các nhu cầu thiêng liêng cho họ hoặc bằng cách gửi linh mục hoặc thiết lập giáo xứ có cũng một nghi thức cho họ hoặc để cử đại diện đặc trách”.

Việc bổ nhiệm Cha Duồng vấp phải nhiều khó khăn vì ĐC DuMaine không tôn trọng Giáo luật. Đáng lẽ ĐC phải nghe tiếng dân để xét lại lệnh bổ

nhệm cho hợp thời, hợp lý, hợp lòng dân nhưng Ngài lại nổi nóng bắt luôn 2 Cha phó đi như một điều kiện để dân phải chấp nhận Cha Duồng. Việc bổ nhệm Cha Duồng hay sự va chạm tính từ ái của Đức Cha không thể nào đem ra đòi chác với việc bắt hai Cha phó ra đi để nhà thờ trở nên hoang lạnh vì thiếu người cử hành các phép bí tích và ảnh hưởng đến phân rỗi hàng ngàn giáo dân.

Nhiệm vụ của Giám Mục theo Giáo Luật là để cử linh mục phục vụ giáo dân. Nếu để cử mà không hiểu rõ ý nguyện giáo dân và bị chống đối thì phải ngưng ngay việc để cử và chọn người khác, chứ tại sao lại bắt luôn các linh mục đang phục vụ đắc lực giáo dân đem đi. Hành vi của giáo dân không chấp nhận một linh mục được bổ nhệm mà không được hỏi ý trước không phải là một hành vi tội lỗi để đang bị một hình phạt là mất luôn quyền chịu các phép bí tích do hậu quả của việc bắt hai linh mục hiện hữu ra đi. Một giám mục chỉ biết trừng trị, tra thù và coi thường phân rỗi của con chiên thì làm sao con chiên không chê ghét và oán thù được.

4. Cấm làm lễ chung quanh Họ Đạo:

ĐC DuMaine không những đã cấm các bí tích cử hành tại Họ Đạo mà còn cấm luôn cả những thánh lễ Misa trước đây thường được cử hành tại tư gia các giáo dân mỗi khi có biến cố quan trọng. Dụng ý của Đức Cha chỉ là để cấm giáo dân không được dù lễ bằng tiếng Việt Nam nếu không chấp nhận Cha Duồng về làm Cha Xứ. Đây cũng là một hình phạt nữa ĐC DuMaine áp dụng đối với giáo dân chỉ vì giáo dân đã “phạm tội” không chấp nhận Cha Duồng.

Tuy nhiên, ĐC DuMaine nghĩ sao về điều 387 Giáo luật: “Bởi vì Giám Mục chính là người ban phát các Bí tích mà nhệm của Chúa, nên phải luôn luôn cố gắng làm cho các tín hữu, là những người Chúa trao phó, được lớn mạnh trong ơn nghĩa Chúa qua việc cử hành các phép bí tích và nhận biết và sống theo mẫu nhệm phục sinh”.

Chẳng những ĐC DuMaine đã không cố gắng ban phát các Bí tích cho giáo dân theo giáo luật mà Ngài lại còn tìm cách cấm can chỉ vì một lý do hết sức tâm thường khi không bắt ép được họ phải chấp nhận một linh mục mà họ đã quá rõ về các hành vi quay phá vị cứu linh mục Chánh Xứ và cộng đồng bằng các thù nặc danh trong suốt mấy năm trời.

5. Khoá cửa nhà tạm:

Kể từ khi không có thánh lễ tại Họ Đạo, các giáo hữu vẫn tụ họp mỗi buổi chiều để viếng dâng thánh giá và cầu nguyện, rước lễ do tay các thừa tác viên thánh thể. Con số đông đảo các giáo hữu cầu nguyện mỗi ngày đã khiến Tòa Giám Mục bức tức nên một lần nữa Tòa GM lại ra lệnh cho Cha Duồng sai người về khoá cửa nhà tạm và cấm giáo dân rước lễ.

Điều 528 SS2 Giáo luật định rằng: “Linh Mục Chánh Sở phải lưu tâm đến việc tôn sùng Bí tích Thánh Thể như là trung tâm hợp nhất của cộng đồng dân Chúa. Ngài phải cố gắng đảm bảo cho các Giáo hữu được nuôi dưỡng bằng sự cử hành sốt sắng các phép Bí tích và đặc biệt để họ năng lãnh nhận các phép Bí tích Minh Thánh Chúa và phép Giải tội”.

Rõ ràng Tòa Giám Mục qua hành động của Cha Duồng đã vi địa vị, vì từ ái xâm phạm đến phân rỗi của bao nhiêu linh hồn vô tội. Dẫu có phải vì không chấp nhận một linh mục bất xứng làm cha sở của mình mà giáo hữu không được chịu Minh Thánh Chúa như của ăn cần thiết nuôi linh hồn?

Thật bất hạnh cho đám giáo dân này đã bị Bê Trê n bắt chấp luật lệ Giáo Hội và coi thường phân rỗi linh hồn.

Và đáng buồn thay! Cái căn nguyên làm cho Vị Giám Mục vi phạm biết bao nhiêu điều khoản trong giáo luật, cái căn nguyên gây bao nhiêu buồn khổ, vất vả và sầu muộn cho hàng ngàn giáo dân VN lại chính là LM Duồng, người cùng một dân tộc, quê hương với đoàn chiên tội nạn này.

Đồng ý là Đức Giám Mục địa phương đã được Giáo luật ban cho nhiều quyền hạn để cai trị dân. Nhưng khi Ngài vi phạm giáo luật, lạm dụng quyền bính, bắt chấp phân rỗi linh hồn của giáo dân thì giáo dân có còn bôn phân tôn kính và vâng lời Ngài nữa hay không?

Chú thích: Sau đây là nguyên văn các điều khoản Giáo luật trích dẫn viết bằng Anh ngữ.

CAN. 387

Mindful that he is bound to give an example of holiness, charity, humility and simplicity of life, the diocesan Bishop is to seek in every way to promote the holiness of Christ's faithful according to the special vocation of each. Since he is the principal dispenser of the mysteries of God, he is to strive constantly that Christ's faithful entrusted to his care may grow in grace through the celebration of the sacraments, and may know and live the paschal mystery.

CAN. 524

The diocesan Bishop is to confer a vacant parish on the one whom, after consideration of all the circumstances, he judges suitable for the parochial care of that parish, without any preference of persons. In order to assess suitability, he is to consult the vicar forane, conduct suitable enquiries and, if it is appropriate, seek the view of some priests and lay members of Christ's faithful.

CAN. 383

SS2 — If he has faithful of a different rite in his diocese, he is to provide for their spiritual needs either by means of priests or parishes of the same rite, or by an episcopal Vicar.

CAN. 528

SS2 — The parish priest is to take care that the blessed Eucharist is the centre of the parish assembly of the faithful. He is to strive to ensure that the faithful are nourished by the devout celebration of the sacraments, and in particular that they frequently approach the sacraments of the blessed Eucharist and penance.

*Đem CHÍNH NGHĨA
đề' thấ'ng hưng
tān,
Lấy CHỈ NHÂN
mà thay cường
bạo.*

BẢO VỆ

ĐỨC TIN

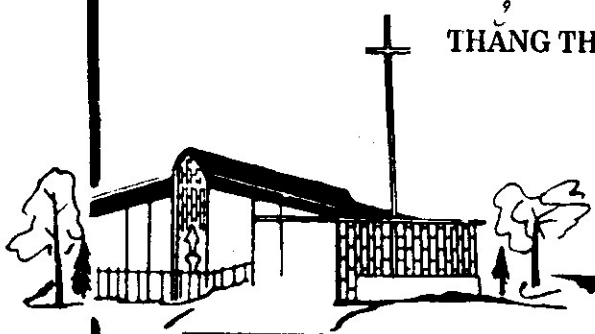
Đức Tin tự đạo "bỏ đi chối",
Chẳng thấy các Ông có một lối.
Bôn đạo, giáo dân hăm hỏ đười,
Cảnh binh, chó dữ thiết tha mới.
Vội vãng tề tử, đau lũng Chúa,
Hồi há tân phong, nghịch ý Trời.
Bảo vệ Đức Tin mai kiem gập,
Trứ gian diệt bạo hỏi ai ỏi.

THỰC TẾ

NHÂN GIÁO DÂN HỌ ĐẠO

Tuyệt Thông ra vạ chẳng nường tay,
Chống, đời Cu, Cha chết có ngày.
Cu chẳng đàng hoàng, đứng hát huì,
Cha dũ bất xứng, chỗ ra tay.
An lũng gạt bỏ điều gai mắt,
Thu phẫn khá quên chuyện trái tai.
Chánh xử, Trên ban vui về nhận,
Tuyệt Thông án phạt rút vẽ ngay.

THẮNG THẮNG

CUỘC ĐỐI CHẤT GIỮA TÒA GIÁM MỤC VÀ ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ VÀ HÒA BÌNH

LTS: Ngày 3-8-1986, đài truyền hình 11 trong chương trình "Face to Face" đã phát hình cuộc đối chất giữa Tòa Giám Mục và Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình về vấn đề thành lập giáo xứ cho người Việt Nam tại giáo phận San Jose.

Thế theo lời yêu cầu của số đông độc giả Chính Nghĩa, chúng tôi cho dịch thuật cuộc đối chất lịch sử này để rộng đường dư luận.

Laura Zimmerman —

Dân chúng người Việt tại địa phương này đang tranh đấu cho quyền tự do tín ngưỡng và xin 1 giáo xứ thể nhân. Xin quý vị theo dõi lúc 6 giờ tối nay, chương trình Đối Chất của đài số 11, Maggi Scura và Judy Petterson sẽ đem đến quý vị bản tin mới nhất giữa tòa Giám Mục San Jose và giáo dân công giáo Việt Nam.

Cô Maggi Scura —

Kính chào toàn thể quý vị và hân hạnh được đón tiếp quý vị trong chương trình đối chất này. Tuần vừa qua, chúng ta đã thảo luận yếu tố gây chia rẽ cộng đồng Công Giáo tại San Jose, và yếu tố này sẽ được tiếp tục bàn đến tối nay. Những người Công giáo địa phương muốn có một giáo xứ cho họ trong giáo phận này. Nhưng cho tới nay, ĐGM DuMaine vẫn từ chối lời yêu cầu của họ. Chúng ta sẽ được nghe từ phía tòa giám mục qua Cha Tổng Quản Sullivan và đồng thời chúng tôi cũng đã mời ông Trần An Bài đến tham dự cuộc đối chất với chúng tôi một lần nữa. Ông đại diện cho Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình tại giáo phận San Jose.

Cô Judy —

Bây giờ cuộc tranh luận này được tập trung về vấn đề ngôi thánh đường Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo là 1 đặc xứ mà giáo dân VN tại San Jose muốn được nâng lên hàng giáo xứ.

Cô Judy nhìn cha Sullivan và hỏi —

Thưa Cha, xin Cha cho biết tại sao Đức Cha đã ngăn cản người Công Giáo VN có 1 Giáo Xứ Thể Nhân?

Cha Sullivan — Đức Cha thật sự không phản đối ý tưởng của họ có 1 giáo xứ. Ngài tin rằng, ngay bây giờ Cộng Đồng này chưa đủ sức trưởng thành để trở thành 1 Giáo Xứ. Câu hỏi chính hoặc ý nghĩ chính của Đức GM là sự đòi hỏi những mục vụ cần thiết cho người VN và Đặc Xứ đã được thành lập có thể cung ứng đầy đủ nhu cầu cho họ. Đặc xứ này sẽ được bảo tồn nếu cần thiết. Đức Cha đã quyết định việc này sau nhiều thời gian nghiên cứu các giáo phận khác. Theo tôi nghĩ có 1 giáo phận Orange ở miền nam California với số giáo dân đông đảo như giáo phận SJ mà họ vẫn chưa có 1 đặc xứ nào. Còn giáo dân VN tại đây đã được cử hành thánh lễ VN khắp nơi trong giáo phận.

Cô Judy — Thưa Cha, có phải Họ Đạo Nữ Vương Thánh Tử Đạo là nơi duy nhất có thánh lễ VN không?

Cha Sullivan — Không phải như vậy, tôi biết chắc rằng thánh lễ VN đã được cử hành tại 4 địa điểm khác nhau. Hằng tuần, có 1 thánh lễ tại St. Maria Goretti, 2 thánh lễ tại Most Holy Trinity, 1 thánh lễ tại St. Lucy và 2 thánh lễ trong 1 tháng tại St. John de Baptist, Milpitas.

Cô Maggi — Ông Bài đã cho chúng tôi biết rằng, ông ta đã dâng 1 thỉnh nguyện với 2000 chữ ký. Nếu con số vài ngàn này chưa đủ cho thỉnh nguyện của họ, thì thưa Cha, bao nhiêu mới là đủ?

Cha Sullivan: — Bất cứ lúc nào khi chúng tôi nói về thỉnh nguyện, chúng tôi đã tự hỏi là việc gì đã làm cho họ ký tên vào đó? Chúng tôi chỉ thấy là cộng đồng này đã bị tuyên truyền rằng, nếu họ không có giáo xứ, thì ý định của Đức Cha là muốn đồng hóa họ vào trong giáo xứ Mỹ. Đây là lời giải thích không được chính xác và đã hiểu sai lầm về Đức Cha. Đức Cha muốn có những mục vụ cho người VN bằng tiếng nói cũng như bằng văn hóa của họ và bởi những linh mục VN. Cho nên, một vài người đã được cho biết rằng nếu chúng ta không có giáo xứ, thì chúng ta sẽ bị đồng hóa vào những giáo xứ địa phương. Quý vị có thấy rõ ràng câu hỏi này không?

Cô Judy — Thưa ông Bâi, có phải là giáo dân VN đã nghe nói rằng — nếu không có giáo xứ VN thì sẽ không có thánh lễ cử hành?

Ông Bâi — Trước khi tôi trả lời câu hỏi của cô, tôi xin làm sáng tỏ 2 điều. Thứ nhất, hôm nay tôi đại diện ông Trần Công Thiện, Chủ tịch Ban Chấp Hành, một ủy ban đã được các giáo dân trực tiếp bầu ra và đồng thời đã phục vụ giáo dân trong 11 năm qua. Điều thứ nhì, tôi quyết định nhận lời mời cuộc đối chất này, là vì chúng tôi muốn nói lên 1 sự thật. Tuy rằng, tôi vì ngôn ngữ và nhất là phải đối chất với 1 người đầy quyền hành trong giáo hội

Cô Judy — Quý vị đã đến đây thì quý vị sẽ có dịp để trình bày ý tưởng của quý vị và tôi muốn biết là có phải đã có 1 sự tuyên truyền trong cộng đồng VN là sẽ không có thánh lễ VN nếu quý vị không có Giáo Xứ Thể Nhân.

Ông Bâi — Để trả lời câu hỏi đồng hóa của Đức Cha DuMaine, chúng tôi muốn nhắc lại rằng khi SJ còn trực thuộc vào giáo phận SF, Đức Tổng Giám Mục John Quinn đã tuyên bố thành lập 1 đặc xứ cho người VN, nhưng Đức Giám Mục DuMaine đã không muốn thực hành lời giao ước của vị tiền nhiệm và đã chia chúng tôi làm 3 thành phần, 1 - người già, 2 - trung niên và 3 - trẻ con. Đức Giám Mục DuMaine đã nói rất rõ ràng trong lá thư đề ngày 31 tháng 5, 1984 rằng, chỉ có người già mới cần 1 trung tâm mục vụ và 2 thành phần kia có thể hội nhập được vào trong những giáo xứ địa phương. Nhưng cuối cùng, trước áp lực của BCH và 2000 chữ ký của giáo dân, cộng thêm sự ăn chay, kiêng thịt và cầu nguyện cho thỉnh nguyện thành lập 1 giáo xứ thể nhân. Đức Giám Mục DuMaine đã miễn cưỡng cho cộng đồng thành lập 1 đặc xứ, mà đặc xứ thì không còn tồn tại trong giáo luật mới thay vì một giáo xứ thể nhân.

Cô Maggi — Chúng tôi không muốn đi vào chi tiết trong giáo luật và chúng tôi xin dành sự băn khoăn về giáo luật cho các thẩm phán. Thưa ông, ông đã nói rằng Đức Cha đã cố tình đồng hóa cộng đồng người Việt vào như... giáo xứ khác ngoại trừ những người già. Vậy tại sao sự cần thiết của giáo dân VN tại SJ lại khác với giáo dân VN tại Orange County?

Ông Bâi — Chúng tôi không biết những gì liên quan đến giáo phận Orange như thế nào, nhưng chúng tôi muốn những gì chúng tôi cần và chúng tôi sẽ chăm lo, chú tâm cho thỉnh nguyện của chúng tôi và chúng tôi tin rằng thỉnh nguyện này được làm

đúng theo đường lối của Hội đồng Giám mục Hoa Kỳ và hiện nay chúng tôi đã có 17 Giáo Xứ Thể Nhân VN trên toàn quốc.

Cô Maggi — Thưa cha, ông Bâi đã nhắc đến 1 điểm trong giáo luật và của Hội đồng Giám mục, theo sự nghiên cứu của ông Bâi, Cộng đồng Công giáo của ông ta đã xin 1 giáo xứ thể nhân đúng theo tinh thần của bộ Luật Giáo Hội hiện nay và tất cả những Giám mục trên Hoa Kỳ đều nghi điều đó là đúng.

Cha Sullivan — Tôi sẽ nói về chuyện này sau. Trước hết tôi nghĩ 1 việc rất cần thiết là nên bày tỏ rõ ràng những gì Đức Giám Mục DuMaine đã nói trong thư đề ngày 31 tháng 5, 1984. Và tôi cũng có lá thư đó trước mặt tôi. Đức Giám mục đã nói chuyện với linh mục VN về đường lối, chính sách của ngài và ngài đã nói rằng:

“Chính sách tổng quát mà tôi đang theo đuổi được mô tả rõ ràng hơn cả xét theo phương diện những người mà chúng ta có bổn phận phục vụ. Trước hết, chúng ta có thể mô tả họ thành ba nhóm sau đây:

1. Những người Việt nam di dân cao niên: họ là những người có lẽ không thể và cũng không cần phải học Anh ngữ hay phải tích cực tranh đua trong việc kiếm công ăn việc làm. Tuy vậy, họ cần sự an ủi và nâng đỡ đức tin của họ và của việc họ lãnh nhận các phép bí tích và thi hành việc đạo đức theo cách thức cổ truyền của họ.

2. Những người Việt nam trưởng thành và những vị gia trưởng, không phân biệt nam hay nữ: họ là những người cần có công ăn việc làm xứng hợp, cần học Anh ngữ và thích ứng với cuộc sống trong một môi trường xa lạ và lắm khi thiếu thân thiện. Về phần họ cũng thế, họ cần không những thực hành việc sống đạo theo những lễ lối ràng buộc cổ truyền của họ, mà họ còn phải khỏi sự tích cực tham gia vào đời sống của toàn thể giáo hội trong địa hạt họ đang cư ngụ và làm việc. Điều này có nghĩa là gia nhập vào đời sống của giáo xứ địa phương.

3. Giới thanh thiếu niên, chào đời ở Việt nam hay sinh ra ở Hiệp chúng quốc: các em trẻ này sẽ học Anh ngữ mau chóng hơn — có lẽ như ngôn ngữ chính của mình — sẽ theo học tại các trường Hoa kỳ và sẽ mau chóng hơn trong việc thích ứng vào không khí xã hội địa phương, một bầu không khí nhiều khi đem lại nguy hiểm lớn lao cho đức tin và nền luân lý công giáo của các em. Các em này cũng vậy, các em cần bảo tồn những truyền thống Việt nam vững chắc

trong việc thực hành đức tin công giáo và sống đạo, nhưng đời sống công giáo của các em trong tương lai sẽ tùy thuộc vào mỗi tương quan của các em đối với các giáo xứ phần lớn nổi tiếng Anh của các em.

Ngài cần chú tâm

đến những gì giáo dân cần và Ngài sửa soạn cho những công việc ấy. Và để trả lời cho câu hỏi của cô, về những lời chỉ dẫn của Hội đồng Giám mục Hoa Kỳ. Điều mà Hội thánh thật sự lo lắng là chương trình mục vụ cho giáo dân, là làm thế nào để giáo dân dâng của lễ, công cuộc truyền giáo và làm cho giáo dân giữ vững đức tin theo đường lối thích nghi của họ và Hội đồng Giám mục không nói rằng phải có 1 nhà thờ quốc gia hoặc là 1 Giáo xứ Thế Nhân cũng vậy. Tuy nhiên có nhiều điều đề cập đến cho những giáo dân với những văn hóa và ngôn ngữ khác biệt, nhưng Ngài đã nói rằng chúng ta phải lo lắng và giúp đỡ giáo dân VN trong chương trình mục vụ.

Cô Maggi — Chúng tôi nghĩ rằng cần phải làm sáng tỏ vấn đề là hiện nay ở trong Địa Phận SJ có một Giáo xứ Thế Nhân nào không? Chúng ta có giáo xứ của người Ý, Bồ Đào Nha v.v... hay không?

Cha Sullivan — Hiện nay có 2 nhà thờ quốc gia hay giáo xứ thế nhân, 1 giáo xứ Bồ Đào Nha đã được thành lập nhiều năm về trước và 1 giáo xứ khác của người Ý. Nhà thờ thánh Joseph trong thành phố SJ đã không được thành lập giáo xứ thế nhân, nhưng cũng được coi như là giáo xứ thế nhân của người Tây Ban Nha.

Cô Judy — Những giáo xứ đó không chính thức là nhà thờ của Mẹ tây cò, phải không?

Cha Sullivan — không, đó là một giáo xứ thuộc địa của họ.

Cô Judy — Thưa ông Bại, giáo dân Mẹ tây cò ở SJ là giáo dân thiểu số đồng nhất mà họ cũng chưa có được 1 giáo xứ thế nhân chính thức như các ông đòi hỏi, vậy ông có thể trình bày ý nghĩ của ông về vấn đề này không?

Ông Bại — Vâng, có nhiều sự khác biệt giữa người Mẹ tây cò và người VN chúng tôi. Chúng tôi là con cái của Đức Cha DuMaine và chúng tôi tin rằng, chúng tôi cần có 1 giáo xứ thế nhân. Đó là lý do mà chúng tôi đang thỉnh nguyện tới Đức Cha DuMaine cho công cuộc thành lập 1 Giáo xứ thế nhân. Và tôi cũng tin rằng, nếu giáo dân thiểu số khác cần thiết như chúng tôi thì họ cũng sẽ đáng

được 1 giáo xứ. Hiện giờ chúng tôi cảm thấy rất cần 1 giáo xứ thế nhân là 1 biểu tượng và là hình ảnh của giáo hội mẹ ở đất nước thân yêu của chúng tôi.

Cô Judy — Tuần trước chúng tôi đã giải thích chủ Đặc Xứ thượng được lập nên cho những giáo dân chưa được ổn định. Cho nên khi các ông tử VN đến đây vào thập niên 70, thì lúc đó các ông cần 1 đặc xứ, nhưng bây giờ vì đời sống của cộng đồng đã được ổn định. Cho nên, đó cũng là 1 lý do các ông đáng được đòi hỏi 1 giáo xứ thế nhân.

Ông Bại — Lễ di nhiên, đúng như vậy. Bởi vì Đặc Xứ bây giờ là một định chế không còn tồn tại trong giáo luật. Và chúng tôi nghĩ rằng, chúng tôi đang được một giáo xứ thế nhân. Cũng như cha Sullivan nói và đọc lá thư của ĐC, chúng tôi rất hiểu ĐC có ý đồng hóa chúng tôi bằng cách chia chúng tôi ra làm 3 thành phần. Chúng tôi không đồng ý với Đức Cha, bởi vì gia đình chúng tôi là một, là hợp nhất. Không một ai có quyền chia rẽ chúng tôi như vậy.

Cô Maggi — Thưa Cha Sullivan, xin cha cho chúng tôi biết rằng thế chế đặc xứ của cộng đồng nay không còn tồn tại trong giáo luật như ông Bại vừa nói có phải không?

Cha Sullivan — Không đúng như vậy, Đặc xứ có thể thành lập bất cứ lúc nào và ĐC có quyền làm bất cứ mọi việc khi cần thiết trong chương trình mục vụ.

Cô Maggi — Thưa ông Bại, như ông đã nói rằng trong giáo luật không có đặc xứ và bây giờ Cha Sullivan cho chúng tôi biết là lời ông nói không đúng.

Ông Bại — Cha Sullivan chỉ xác nhận rằng ĐC có quyền làm bất cứ chuyện gì. Việc ĐC muốn là tùy ĐC. Nhưng chúng tôi chỉ biết rằng chúng tôi là một cộng đồng vững chắc, mà Đặc xứ chỉ áp dụng cho những giáo dân chưa được an cư lạc nghiệp.

Cô Maggi — Vậy, thưa cha xác nhận lại thế chế đặc xứ có trong giáo luật không?

Cha Sullivan ngập ngừng và rất là lúng túng — Có!

Ông Bại — Tôi không nghĩ như vậy.

Cô Judy — Trở lại lúc đầu, cha đã dùng từ ngữ “Trưởng thành”. ĐC đã nghĩ rằng cộng đồng người Việt tại SJ chưa trưởng thành sao? Vậy, theo cha thế nào mới được gọi là trưởng thành?

Cha Sullivan — Sự trưởng thành trong giáo luật là tài năng để bảo tồn giáo xứ. Những tài năng này bao gồm cả tài chánh và nhân lực. Khi nào cộng đồng này đạt đến mức gọi là trưởng thành thì tôi không biết được. Có thể là 1 năm, 2 năm, hay lâu hơn nữa không biết chừng.

Cô Judy — Khi cha nói đến khả năng của họ. Và nếu cha có dịp lái xe qua thành phố SJ, thì cha sẽ thấy một khu phố toàn là công xưởng của họ. Họ đã rất thành công trong công ăn việc làm, và họ đã có một cuộc sống rất vững chắc tại SJ. Thế cho nên họ được coi như đã không có trở ngại về tài chánh phải không?

Cha Sullivan — Giáo hội không có ý đường đầu với tất cả cộng đồng người Việt. Và trong số giáo dân cũng có rất nhiều người ủng hộ lập trường của ĐC. Có nghĩa là cộng đồng công giáo đã bị chia làm đôi, đó là lý do thứ nhất, họ không đủ nhân lực. Thứ hai, khả năng tài chánh của họ không đủ cung ứng như các giáo xứ khác. Khi một giáo xứ muốn tiêu xài chuyện gì thì phải bỏ ra 50% tổng số tiền, và tòa GM sẽ cung ứng ra một nửa. Khi chúng tôi muốn giúp đỡ họ để mở rộng cơ sở họ đạo, chúng tôi phải mua một ngôi nhà cho các linh mục VN ở. Họ phải có \$60,000, nhưng họ chỉ có thể tìm được \$30,000, và tòa GM đã bỏ ra trên \$100,000. Như vậy, một lần nữa họ không đủ về mặt tài chánh.

Cô Maggi — Thưa ông Bại, ông có ý nghĩ gì về lời xác nhận của Cha Sullivan là có rất nhiều giáo dân trong vùng đã ủng hộ chính sách của ĐC?

Ông Bại — Tôi không nghĩ điều đó là đúng. Theo những tin tức và vấn kiện của chúng tôi, chúng tôi có khoảng 4,000 giáo dân đã ghi danh vào họ đạo. Và tôi được nghe nói có một nhóm đã tụ tập trong một thánh đường, và họ khoảng chừng 500 người. Nhưng tôi biết chắc rằng đa số họ là những người ở xa tối, không phải là những tín hữu của họ đạo, và rất là xa lạ với cộng đồng, và cũng có vài người khi trước đã đá phá cha Tịnh. Bây giờ họ tụ lại để ủng hộ chính sách của ĐC DuMaine. Nhân tiện đây tôi cũng muốn làm sáng tỏ điểm này. Chúng tôi yêu cầu tòa GM tổ chức một buổi trưng cầu dân ý, để cho giáo dân tại Họ đạo có thể bỏ phiếu mọi vấn đề ĐC đưa ra. Và để cho ĐC thấy rằng bên nào là đa số.

Cô Judy — Tôi chưa bao giờ nghĩ rằng Hội thánh CG có tinh thần Dân Chủ. Thưa cha Sullivan, chuyện này có thể xảy ra không?

Cha Sullivan — Không, chuyện này không có trong giáo hội. Giáo hội không có một cuộc trưng cầu dân ý như vậy, bởi vì giáo hội không phải là 1 chính thể dân chủ. Điều ông Bại nói cũng làm cho tôi nhớ lại cái đêm Cha Dương không được vào Đạc Xứ, chúng tôi đã yêu cầu một cuộc bỏ phiếu vì lúc đó cũng có số giáo dân muốn cha Dương vào dâng lễ tại Họ đạo, và tất cả những người của phe chống đối đã tụ lại. Nhưng họ đã từ chối.

Cô Maggi — Ông Bại, có gì để nói không?

Ông Bại — Nếu cha Sullivan đồng ý tổ chức một buổi trưng cầu dân ý hôm đó, thì tôi nghĩ rằng đây không phải là ý kiến tốt đẹp. Bởi vì giáo dân lúc bấy giờ đang tức tưởi và xúc động mạnh liệt, ngại không thể nghe hết được ý nghĩ của giáo dân lúc bấy giờ và lúc bấy giờ giáo dân chưa tụ tập đủ.

Cô Judy — Thưa cha Sullivan, Tòa GM đã đóng kín cửa, bởi vì sự chống đối của giáo dân hoặc có thể mở ra để tiếp đón giáo dân và giáo dân sẽ có được một giáo xứ không?

Cha Sullivan — Không, cánh cửa hãy còn mở để đón chờ họ. Những hành động của nhóm phản đối đã làm cho rất nhiều giáo dân Việt Nam thất vọng. Chính Cha Dương đã nói: “Tôi thật có lòng tin tưởng vững chắc, nhưng tôi không đồng ý với những gì đã xảy ra cho tôi”.

Cô Judy — Khi mà cánh cửa chưa đóng lại, thưa ông Bại, phân ông nghĩ thế nào. Ông có thể thay đổi đường lối và biểu lộ sự kiên tâm, nhẫn nhục một tí không?

Ông Bại — Đã bao nhiêu lần tôi phải lập đi lập lại là chúng tôi chỉ là con cái của ĐC. Chúng tôi đã dâng lên ĐC lời thỉnh nguyện của chúng tôi. Nếu ĐC nghe thì chúng tôi rất cảm tạ ngài; Còn ngược lại thì chúng tôi phải tiếp tục kêu cầu. Cho tới bây giờ ĐC chưa hoàn toàn nghe và thấu hiểu những người con của ngài.

Cô Maggi — Tôi được biết các giáo dân đã tụ tập hằng đêm trước tư dinh của ĐC để cầu nguyện cho ĐC đổi ý. Nhưng nếu ĐC trả lời ngược lại nguyện vọng của giáo dân thì sao? Và nếu ngài bắt tất cả phải đợi một thời gian vô hạn định, thì các ông sẽ làm những gì?

Ông Bại — Điều đó tùy thuộc vào quyết định của giáo dân, nhưng cho tới nay tôi đã nhận được những lời cảnh cáo rút phép thông công từ tòa GM.

Cô Maggi — Thừa Cha Sullivan, có thật sự việc này xảy ra không?

Cha Sullivan lúng túng — Chính ông ấy cần phải giải thích rõ việc này...

Cô Maggi — Chúng ta đã hết giờ, cảm ơn quý vị đã đến đây cùng chúng tôi hội thảo và chúng tôi hy vọng rằng quý vị sẽ tìm ra được đường lối để mang lại bình an trong địa phận. Chào tạm biệt.

Lì lợm như Ông kể nhất rồi,
Giáo dân chẳng chịu cứ ham ngôi.
Mặc ai la hét không cần biết,
Bịt tai, nhắm mắt Ông im hồi.

Giả điếc nhưng Ông vẫn tinh toán.
Lập kế, tìm mưu để kiện toán,
Chương trình phác họa cho lang lớp,
Trần an đủ luận khỏi hoang mang.

Thật bại rõ ràng Ông vẫn trở,
Phản uất, lông dân nén đợi chờ.
Có dịp bùng lên cho đã giận,
E rằng khi ấy hết mưu có.

Rút lui cho sớm chỗ lên "ngôi",
Nghe thì có lợi, bướng thì thôi.
Nếu Ông quyết tử về nơi ấy,
An hân ngăn đợi chờ hé môi.

ĐỒ GAN

đón
đọc
CHÍNH - NGHĨA

số
11
tuần
tối

Chuyện h Cố Thật

Có lá cành tung bay theo cơn gió
Có bướm văng bay lượn mây gian nhỏ
Có bẽn lẽn thẹn thùng cành hoa đỏ
Có âm thầm, hoang lạc một hạt tro

Có danh vọng vốn quay đối tu sĩ
Có uy quyền mở quảng mắt tinh vi
Có năm tháng đổi thay rồi luân lý
Có linh hồn chập choạng bước chân đi

Có những người mở vẽ lăm chánh số
Có tâm lòng Vãng Phục để trong thờ
Có gian dối, dối gian đời hoài nhớ
Có hồn người chánh số thật bỏ vớ

Có nghi lễ tàn phong bên chó dữ
Có ồn ào cầu khẩn thỉnh nguyện thú
Có cảnh sát vòng quanh bao biểu ngữ
Có những người bề trên điếc thế ư?

Có thú vật lẳng ngộ lối nguyên rủa
Có tâm lòng tứ chồi sự đuổi xua
Có trái tim sắt đá của bốn mùa
Có Lửa Thần rưng chịu những cay chua

Có ngày ngắt ngày buồn trong họ đạo
Có đổi chỗ người ác chu "Get Out!"
Có đấu tranh với ý chí tự hào
Sẽ có ngày chiến thắng đẹp đường bao!!!

DUY ANH

NHỮNG HÀNH ĐỘNG MANG ĐẶC TÍNH

Thần Dữ

CỦA TÒA GIÁM MỤC SAN JOSE

Năm 1879, khi hiện ra tại La Salette, một làng nhỏ thuộc miền Đông Nam nước Pháp, Đức Mẹ Maria - trong nước mắt chan hòa - đã cảnh tỉnh nhân loại về sự sa đọa của giới lãnh đạo Giáo Hội như sau:

“...Các linh mục, vì đời sống xấu xa của họ, vì những sự bất kính của họ, vì lòng vô đạo của họ, vì họ ham mê tiền bạc, ham mê danh vọng, và ham mê thú vui, các linh mục đã trở thành hồ phân chứa đựng những sự nhỏ bần. Khốn cho các người lãnh đạo trong Giáo Hội vì họ chỉ coi biết vô vết của cái, bảo vệ quyền lợi của mình và chỉ biết CẢI TRI MỘT CÁCH KIỆU NGẠO. Lucifer quỷ dữ sẽ làm cho họ trở nên mù quáng đến nỗi... họ sẽ MANG LẤY CÁC ĐẶC TÍNH CỦA THẦN DỮ”.

Tòa Giám Mục SJ, với sự cai quản của ĐGM Pierre DuMaine, trong mấy năm qua đã liên tiếp tạo nên những nỗi thống khổ cho Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại đây. Cái khổ đau nhất đó là người giáo hữu không được yên tâm sống đạo, mà trái lại lúc nào cũng phải phòng đường đầu với một chính sách bốp nghet, kỳ thị, và muốn đồng hóa người Việt Nam của một vị lãnh đạo tinh thần. Chúng tôi không muốn nhắc lại những sự kiện Tòa Giám Mục gây nên khó khăn cho cộng đồng trong mấy năm qua. Ở đây, chúng tôi chỉ xin nêu lên một số hành động mang đặc tính thần dữ của Tòa Giám Mục, xảy ra trong 2 tháng qua, đã trở thành những sự kiện đau buồn cho Giáo Hội, rất đáng để mọi người chúng ta suy nghĩ. Những hành động mang đặc tính thần dữ cho giới lãnh đạo trong Giáo Hội đã được Đức Mẹ báo trước hơn một trăm năm nay, và khi hiện ra tại Fatima (Bồ Đào Nha) năm 1917 Đức Mẹ cũng đã nghiêm chỉnh nhắc lại sự điệp này.

Sau đây là một số hành động mang đặc tính thần dữ của Tòa Giám Mục, đã xảy ra trong 2 tháng vừa qua:

1. Nhất quyết bổ nhiệm Lm. Lưu Đình Đường làm Cha Sở Họ Đạo NVCTTD.

Quyền bổ nhiệm các Linh mục phục vụ các xứ đạo là quyền của ĐGM. Tuy nhiên, theo truyền thống của Giáo Hội, việc bổ nhiệm các nhiệm vụ trong Giáo Hội lại tùy thuộc vào nhiều yếu tố khác nhau. Khi Đức Giáo Hoàng bổ nhiệm một Giám Mục cai quản Giáo Phận, thường thì Đức Giáo Hoàng nghe theo đề nghị của Hội Đồng Các Giám Mục địa phương. Khi bổ nhiệm linh mục coi sóc xứ đạo, Giám Mục cũng hội ý với Hội Đồng Linh mục và những người liên hệ. Dĩ nhiên, ĐGM không thể hỏi ý kiến của mọi người trong xứ đạo khi bổ nhiệm một Cha Sở; Nhưng theo sự khôn ngoan ĐGM cũng tìm hiểu hiện trạng chung của Giáo dân trong Họ Đạo, xem vị tân Chánh Sở có thể có những khó khăn hoặc ngăn trở gì trong khi phục vụ giáo dân không? Nếu biết có những ngăn trở lớn, thường thì ĐGM sẽ tìm một vị khác thích hợp hơn.

Riêng tại San Jose, Đức Cha DuMaine đã không tha thiết trong việc tìm hiểu những khía cạnh tốt xấu khi bổ nhiệm Lm. Đường. Đức Cha cũng chẳng hỏi ý kiến của những người liên hệ; Có bao giờ Đức Cha nghe theo ý kiến của ba vị Linh mục tại Họ Đạo, là những người do chính ngài đặt lên và đó mới là những vị hiểu rõ hiện trạng của Cộng Đồng Giáo Dân hơn ai hết. Thường thì Đức Cha DuMaine làm ngược lại những đề nghị của các Cha Tỉnh, Chính và Cha Định. Đức Cha chỉ muốn làm những gì do ngài nghĩ ra; Chính vì vậy mà ngài đã bổ nhiệm Cha

Dường. Ai cũng có thể nhìn thấy chẳng hợp tình hợp lý chút nào khi Đức Cha đặt Lm. Đường làm Cha Sở. Hơn thế nữa, Tòa Giám Mục đã thấy rõ lòng mong ước của giáo dân trong nhiều lần hàng ngàn giáo dân công khai bày tỏ lập trường, nhưng mãi đến nay Tòa Giám Mục vẫn một mực đòi phải đưa Cha Đường về làm Cha Sở. Đó có phải là một hành động mang đặc tính của thần dữ không?

2. Đức Cha DuMaine khước từ đàn chiên khi xa tranh giáo dân ngày 20-7-86.

Tòa GM nói rằng vì bảo toàn tinh mạng, nên Đức Cha không đến dâng thánh lễ ngày 20-7-86. Đây là một thái độ của thần dữ. Mục tử tốt lành, đâu có bỏ đàn chiên bỏ vợ như vậy. Nếu vì sợ chết, Chúa Giêsu đâu xuống thế gian làm người. Chúa bỏ thiên đĩnh để đi cứu rỗi cho nhân loại. Chúa bỏ lại sau lưng 99 chiên lành, để đi tìm MỘT con chiên lạc bầy. Chúa còn bị các Linh mục, Thượng tế, tư tế và ký lục hăm dọa gắp trăm ngàn lần. Giáo dân San Jose có ai hăm dọa Đức Giám Mục đâu! Hàng ngàn con người chờ đợi Đức Cha đến với họ, để họ có dịp nói lên tiếng nói trái tim tha thiết của mình. Nhưng chủ chiên đã giả điếc làm ngơ. Đó là hành động mang đặc tính quỷ dữ, chứ không phải là tinh thần thương yêu của Chúa Kitô. Mặc dù, Đức Cha không đến, nhưng hàng ngàn giáo dân cũng đã tề tựu tham dự Thánh Lễ, và một cách công khai đã nói lên ước muốn của mình: Xin được một Giáo Xứ, và xin rút lại việc bổ nhiệm Linh mục Đường.

3. Ngày 21-7-86, Lm. Sullivan (Tổng Quản) và Lm. Boyle (Nhân sự văn phòng giáo phận) đưa Lm. Đường về nhận nhiệm sở với sự hộ tống của Cảnh sát võ trang.

Đây là một thái độ mang đặc tính thần dữ nữa, vì Tòa GM cố tình dùng sức mạnh cảnh sát để đàn áp giáo dân. Tòa GM đã biết rõ ý muốn của giáo dân rồi, nhưng vẫn một mực làm theo ý mình muốn. Chúa Giêsu đâu có dùng vũ khí trần gian; Thánh Phêrô vừa rút gươm chém đứt tai một người đã bị Chúa quở trách: "Ai dùng gươm sẽ chết vì gươm". Chúa Giêsu còn nói với quan Philatô: "Nước tôi không thuộc về thế gian này. Nếu nước tôi thuộc về thế gian này, thì quân đội tôi sẽ chiến đấu..." Rõ ràng là Chúa đâu muốn Giáo Hội sử dụng quân đội trần thế để cai quản Giáo Hội Chúa. Tòa Giám Mục đã không còn mang đặc tính thần lành nữa rồi.

4. Rút hai Cha Phó, cầm cử hành Thánh Lễ và Các Phép Bí Tích tại Họ Đạo, cầm làm Lễ tại các Tú gia: Hành động Cầm Đạo.

Đây có thể coi được như là một hành động trả thù giáo dân, khi Tòa GM thất bại trong việc đưa Lm. Đường về nhận nhiệm sở. Cũng có thể nói đây là một trừng phạt Tòa GM dành cho giáo dân.

Cho dù là trả thù hay trừng phạt, cả hai đều không thể được áp dụng trong trường hợp này. Giáo Hội của Chúa không bao giờ có sự trả thù, mà ngược lại phải "Cầu nguyện cho kẻ thù" và biết "thương yêu người khác như chính bản thân mình vậy". Suốt mấy năm rao giảng Tin Mừng về Nước Thiên Chúa, Đức Kitô chỉ áp dụng hình phạt đối với bọn qui đĩ mà thôi. Chúa không bao giờ phạt dân chúng, ngược lại lúc nào cũng quan tâm và thương yêu đám dân bị áp bức. Khi phải lên án, Chúa Giêsu chỉ nghiêm khắc lên án những Linh mục, Thượng tế và các thầy Tư tế, ký lục mà thôi.

Việc bắt các Linh mục ra khỏi Xứ đạo, việc cầm cử hành Thánh Lễ tại Họ Đạo cũng như tại các tú gia, việc cầm làm các phép Bí Tích cho giáo dân; những điều này đã và đang xảy ra tại các nước Cộng sản vô thần. Khi người cộng sản đi đến đâu, việc đầu tiên của họ là cô lập và bắt bỏ các vị lãnh đạo tinh thần; họ dùng đủ mọi cách để cầm đoan mọi hình thức nghi lễ tế tự có tính cách tôn giáo. Chỉ có bọn tay sai của Sa tăng mới dám làm những chuyện bắt bỏ và cầm đoan này mà thôi. Phải chăng Tòa Giám Mục đang mang trong mình những đặc tính của thần dữ? Phải chăng Tòa GM đã bị bọn Sa tăng quy đĩ chi phối, như lời Đức Giáo Hoàng Phaolô VI: "Khỏi của Sa tăng đã xâm nhập Giáo Hội".

5. Động của Nhà Châu, cầm sử dụng các phướng tiện tại Họ Đạo và kiểm soát ngân quỹ của Cộng Đồng:

Lại thêm những hành động của thần dữ. Trong các nước bị cầm đạo hiện nay, người ta phải lên lút mang mình Thánh Chúa cho nhau đến cả những lao tù hồi thối. Ở đây, Giám Mục lại cầm không cho giáo dân được rước Mình Thánh Chúa. Đứng cửa các Nhà Thờ và các cơ sở tôn giáo là mục tiêu của các chế độ Cộng sản vô thần. Cầm đoan không cho lui tới sinh hoạt tại Họ Đạo, chỉ có bọn cộng sản vô thần mới dám làm. Phải chăng Sa tăng đã xâm nhập Tòa GM San Jose?

Còn việc kiểm soát ngân quỹ, tài chánh của Cộng Đồng CGVN: Chưa về nhận chức Chánh Sở, Lm. Dương đã ra lệnh cho Cha Đình — người vẫn coi sổ sách quản lý chi thu của Họ-Đạo — phải tổng kết tài chánh trao lại cho ngài. Cha Đình đã tỏ ra hết sức khó chịu và bất mãn về việc này. “Khốn cho các nhà lãnh đạo trong Giáo Hội, vì họ chỉ biết vớ vét của cải...” Lời Đức Mẹ thật là ứng nghiệm trong trường hợp này. Phải chăng các linh mục, giám mục ngày nay không còn biết làm các việc mục vụ và phụng vụ; mà trái lại, chỉ biết cầm đũa theo tinh thần của quỷ dữ? Phải chăng điều trước tiên phải làm khi nhận nhiệm sở là việc vớ vét của cải, tài sản, tiền bạc của giáo dân? Chỉ có bọn cộng sản vô thần mới làm điều này mà thôi.

6. Thần Du cùng cảnh sát vô trang và bầy chó đàn áp giáo dân.

Ngày 9-8-86, tại nhà thờ Chính Tòa St. Patrick, một lần nữa hàng ngàn giáo dân chứng tỏ cho Tòa GM biết ý muốn mãnh liệt của họ: Nhất quyết không chấp nhận Lm. Dương làm Cha Sở. Dù vậy, Tòa GM vẫn tổ chức lễ Tân Phong Cha Dương ngày 16-8-86 tại nhà thờ St. Maria Goretti, với sự bảo vệ của 70 cảnh sát và mười mấy con chó.

Ất hẳn Tòa GM đã thấy rõ lòng dân không muốn Lm. Dương, nhưng Đức GM nhất định “bảo vệ quyền lợi của mình và chỉ biết cai trị một cách kiêu ngạo” để ứng nghiệm lời Đức Mẹ La Salette — bằng mọi giá phải tấn phong Lm. Dương làm Cha Sở. Sử dụng quyền lực của thể trần để bảo vệ uy quyền của mình là điều đi ngược lại Tin Mừng Cứu Rỗi của Chúa Giêsu và phản lại đường lối của Giáo Hội Công Giáo. Hẳn Đức Cha DuMaine biết điều này: Chỉ có bọn cộng sản vô thần mới dùng vũ lực để đạt mục đích cai trị của họ. Phải chăng Tòa GM đang theo con đường tả thuyết Sa tăng để cai quản Giáo Phận San Jose này, khi sử dụng một lực lượng cảnh sát vô trang và một bầy chó hung hăng, dữ tợn?

7. Phạt Vạ Tuyệt Thông là chiêu bài hăm dọa và dẫn dắt Giáo Dân.

Vạ tuyệt thông, rút phép thông công cho 2 vị đại diện giáo dân là một hành động hăm dọa và dẫn dắt đối với Cộng Đồng Giáo Dân. ĐGM không còn mang trong mình đặc tính thần lành của Tình Thượng khi ngài xuất hiện trên màn ảnh TV, tay cầm 2 lá thư gửi Gs. Trần công

Thiện và Tiên sĩ Trần an Bái, cùng với những lời hăm dọa rút phép thông công. Đây là lần xuất hiện duy nhất của Đức Cha DuMaine, kể từ ngày Cộng Đồng khủng hoảng 2 tháng qua: Một sự xuất hiện để đưa ra những lời hăm dọa. Thái độ của ĐGM chủ chiến thiên thiện luôn luôn hòa nhã, yêu thương, quan tâm, thông cảm và hiểu biết đoán chiến như chính Chúa Giêsu đã nói: “Ta biết chiến Ta và các chiến của Ta cũng nhân biết Ta”. Nếu là Chúa Giêsu hoặc một vị giám mục thánh thiện đại diện đích thực của Chúa, chắc Ngài sẽ gần gũi với giáo dân nhiều hơn, và khi xuất hiện có lẽ trên tay Ngài sẽ không phải là hai lá thư hăm dọa rút phép thông công, mà chắc chắn sẽ là: một văn kiện thành lập giáo xứ, và một thư rút lại lệnh bổ nhiệm Lm. Dương đồng thời gửi đến cho giáo xứ mới một linh mục thánh thiện khác. Phải chăng Đức Cha DuMaine chỉ còn mang trong mình một đặc tính của sự hăm dọa, thiếu tình thương thông cảm, không còn nhận ra tiếng con chiên của ngài nữa?

8. Coi thường Giáo Luật của Hội Thánh; Thái độ của Sa tăng.

Không thi hành Giáo Luật, điều 518, để thành lập giáo xứ cho CĐCGVN; Mà lại sử dụng “luật rừng” thành lập Mission là một định chế không còn tồn tại trong bộ Luật mới. Tòa GM hết sức khinh thường Giáo Luật khi khẳng định cho rằng định chế Mission còn tồn tại trong bộ Luật mới. Định chế Mission đã bị bãi bỏ trong bộ Luật năm 1983.

Tòa GM cũng đã khinh thường các khoản trong bộ Giáo Luật mới khi bổ nhiệm Cha Sở nhiệm kỳ 9 tháng khi buộc Cha Tịnh từ chức, cũng như trong việc bổ nhiệm Lm. Dương — một người không đủ điều kiện chiếu theo Giáo Luật làm Cha Sở một Họ Đạo.

Tòa GM càng tỏ ra khinh thường Giáo Luật hơn nữa, khi chiếu những điều khoản trong bộ Luật cũ để ra vạ tuyệt thông cho 2 vị lãnh đạo Cộng Đồng Giáo Dân.

Cứ mỗi lần Tòa GM quyết định làm thêm một việc đối với CDCGVN tại Giáo Phận San Jose, từ hơn 2 tháng qua, thì hầu như mỗi quyết định hành động đó đều có mang theo những đặc tính của thần dữ.

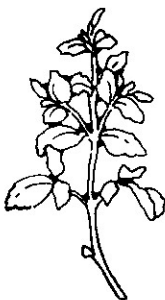
Bình tâm nhìn lại vấn đề, ai cũng có thể nhận thấy rằng tất cả những sự bất bình thường cho Cộng Đồng Giáo Dân, đều do những hành động khác thường của Tòa GM San Jose gây nên

- * Họ Đạo bình thường nếu hai Cha Phó không bị bắt đi, nếu các Thanh Lê và các Bí tích không bị cấm cử hành;
- * Họ Đạo bình thường nếu Tòa GM không bỏ nhiệm Lm. Dương, nếu không sử dụng cảnh sát võ trang và bầy chó hung dữ để đàn áp dân chúng;
- * Họ Đạo bình thường nếu ĐGM nhận ra tiếng chiêm của ngài, và biết yêu thương dân dân bị áp bức đã phải bỏ Quê Hương Xứ Sở của mình;
- * Họ Đạo bình thường nếu Cộng Đồng thôi bị tước đoạt tài sản, và nếu Giáo Dân không còn bị hăm dọa, ép buộc.

Mong của Cộng Đồng Giáo Dân nơi đây rất bình thường, đó là xin cho chúng tôi một Giáo Xứ và cho chúng tôi các vị chủ chăn biết yêu thương chân thành chung sống với dân chiên!

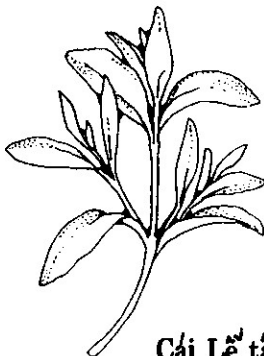
DANH SÁCH CÁC VỊ HẢO TÂM GIÚP CHÍNH NGHĨA

Cụ Ngô Sinh Ruyên	\$20
Bà Vũ Ngọc Thiên	40
Ồ. Hồ Sĩ Kim	50
Nguyễn Văn Thôm	50
Chi Minh Khánh	10
Võ Danh	100
Bà Mỹ	25
Ồ. Vũ Văn N.	20
Ồ. Cổ Luận	30
Như Nguyễn	10

NHỮNG MẪU CHUYỆN NGẮN

BẠCH PHƯỢNG

Cái Lễ tân phong Cha Dương ngày 16 tháng 8 năm 86 tại nhà thờ Maria Goretti, San Jose có một không hai trong lịch sử ấy thật có lắm chuyện xảy ra, buồn vui lẫn lộn. Bạch Phượng góp nhặt một ít chuyện ngắn xin gửi tới quý vị.

VÔ CHA. Một thanh niên khoảng 30 tuổi tới bãi đậu xe sân nhà thờ, nhảy trên các kiếng xe dán nhiều băng "NO FATHER DUONG". Con điên rồ nổi lên, anh ta giật một tờ giấy. Chữ "NO" còn dính lại kiếng xe, trong tay anh ta có chữ "FATHER DUONG", anh ta vò nát "FATHER DUONG" vứt xuống đất, lấy chân đạp lên và chửi đồng:

— Này, tao cho mày dán này.

CỬA HẬU. Trước giờ lễ, khoảng 2000 giáo dân sắp hàng ở sân cỏ và ở lối đi vào cửa chính của Thánh Đường để đón tiếp ĐGM. Trong lúc giáo dân đang mong mỏi đợi chờ... Sau lưng giáo dân, bên hông Nhà Thờ, chó săn ya cảnh sát được sắp hàng để khoảng trống ở giữa. Bất thình lình 1 chiếc xe hơi chạy rất lẹ giữa khoảng trống đó, lên lút đưa ĐGM và Cha Dương vào cửa HẬU. Giáo dân họ đạo ngỡ ngàng quay lại chỉ thấy bụi, chó và cảnh sát.

BAO ĐỘNG. Gia đình ông X, 6 người, được 1 người bạn ở San Jose mời lên để tham dự lễ tân phong cho thêm phần đông đảo. Thấy cảnh sát trạng bị vũ khí đánh đập giáo dân Họ đạo tân nhân qua, ông X nói với người bạn:

— ĐGM đem cảnh sát đến nhà thờ hành hung giáo dân — Bao động quá đi thôi. Để gia đình chúng tôi về Stockton dự lễ được rồi. Xin chào.

BÀ SỞ. Trước khi vào nhà thờ, giáo dân của họ đạo đều bị lục soát rất kỹ lưỡng. Cảnh sát làm nhiệm vụ này thì đã đành, đằng này một Bà Sở mỹ cũng ăn hôi vô đó. Gặp một thanh niên Việt Nam đẹp trai, chàng giở 2 tay lên, bà Sở Mỹ lẩn mò từ nách, ngực, lưng, rồi lẩn xuống... thanh niên này tỉnh cần thận, nhét "NO FATHER DUONG" vào cặp quần để khỏi bị lộ. Thấy cộm cộm ở chỗ đó, bà Sở Mỹ thọc sâu tay vào, thanh niên giật thót người lên:

— Do you like it?

Bà Sở Mỹ rút vội tay ra. Thanh niên thắc mắc:

— Did you see it?

— !!!

CHỖ. Một thiếu phụ ngoài 30, trên tay bồng em bé cỡ 6 tháng, sắp hàng để bị lục soát trước khi vào nhà thờ. Bồng những con chó săn chó móm về phía thiếu phụ và em bé sủa âm lên. Dấu hiệu báo cho biết là hai mẹ con có mang theo vũ khí, chất nổ, bạch phiến hay... biểu ngữ gì đấy. Ba nhân viên cảnh sát vội chặn ngay không cho thiếu phụ tiến thêm bước nào nữa, và kiểm soát thật kỹ, không thấy gì nổi thiếu phụ. Cảnh sát lục tới em bé. Em bé mang tả dây côm, chắc là có giấu gì trong đó rồi. Viên cảnh sát thọc tay vào, sau vài giây lẩn mò. Viên cảnh sát vội giật tay về, đưa lên mũi người, nhận nhỏ đười hai mẹ con đi gáp. May con chó còn liếm mũi nhìn theo.

NGU. Hai vợ chồng nọ dân đưa con gái khoảng 5 tuổi đi dự lễ tấn phong Cha Dương. Vì là phe ủng hộ chính sách đồng hóa của Đức Cha, nên họ được sắp hàng vào nhà thờ để dâng, không bị lục soát gì cả, lại được ngồi trên hàng ghế đầu. Thánh lễ mới bắt đầu thì phe giáo dân họ đạo phản đối thật mãnh liệt. Họ hô to khẩu hiệu: "NO FATHER DUONG". Nghe mà muốn bé cái lỗ nhĩ. Đưa con gái sợ quá, khóc thét lên, nằng nặc đòi về. Bà mẹ giận dữ, phát vào đít con gái, la lớn:

— Đồ ngu, người ta có đười mây đầu mà mây đười về, lẩn sau thì nhỏ, người ta có đười thì mới đi, nghe chưa?!

ĐÔI GIẤY. Thánh lễ hoàn tất trong cảnh hỗn loạn. Cha Tổng Quản giận tím cả mặt, xui bọt mếu. Bước ra khỏi cửa nhà thờ, Cha loạng quạng dậm ngay lên đồng phân chó. Tức quá, Cha vút cả đôi giấy lên chiếc xe cảnh sát gần đó.

Đôi giấy đang giá 27.96. Miệng Cha lẩm bầm điều gì không rõ — Ngày hôm sau, cảnh sát chỉ nhận được tam chi phiếu \$21,972.04 thay vì \$22,000.

CUỐI. Quang cảnh ngày lễ tấn phong thật là khác thường. Cảnh sát hành hung giáo dân của họ đạo rất dã man. Sau khi bắt được 2 giáo dân của họ đạo để làm con tin. Cảnh sát ra điều kiện Nếu ĐGM và Cha Dương ra về an toàn thì hai con tin sẽ được trả tự do. Hai con tin bị nhốt vào xe lồng sắt. Trước khi ra về, ĐGM còn bắt viên cảnh sát rọi đèn vào trong xe nhốt để nhìn mắt 2 giáo dân vô tội bị hành hạ. Quay đi, ngài nở một nụ cười rất đắc ý.

TÌNH THƯƠNG

Giận CON lại bắt hai CHA,
Mục tiêu căm lè, đời bà con ói!
Khi xưa ở quốc gia tôi,
Chỉ vì căm cách, người người ra đi...
Nhà châu cùng khóa một khi,
Đám ma, đám cưới, sinh thi... mặc bay.
Căm đêm rồi lại căm ngày,
Hội hè bảo đẹp, ăn chay bảo ngưng.
Buồn tình ra và tuyệt thông,
Đề ngay cái cổ hai ông họ Trần.
Sao không phạt và toàn dân.
Địch danh thù phạm, đốn cân công bằng?!

Ai gây giông tô phũ phăng,
Đặt bẫy sòng đây, hoang mang tâm tình?!

Yêu thương, Công Lý, Hòa Bình,
Than ôi Phụ Tử! Con tình nghĩa chi!!!

LÊ THỊ NHƯ HOA

ĐÂU Là Sự THẬT?

Là thú của một sinh viên trường Berkeley gởi đến Cha Dương.

Thưa Cha,

Tôi là một sinh viên đang học tại Berkeley nhưng có gia đình và thân hữu vẫn còn ở tại San Jose và tôi tha thiết cho sự sống còn của Cộng Đồng Giáo ở đây.

Thưa Cha, đã từ lâu tôi biết có sự bất hòa giữa các cha với nhau cũng như có sự bất hòa giữa nhóm giáo dân này với nhóm giáo dân khác. Nhưng tôi đã nhẫn nại đứng ngoài các sự tranh chấp này để quan sát và tìm hiểu các nguyên nhân của nó. Sự chờ đợi của tôi đã có kết quả khi các việc làm trong bóng tối dần dần được phanh phui trước cộng đồng giáo dân tại San Jose. Tuy vậy khi đến giờ phút dần thân nhập cuộc tức là ngày 21 tháng 7, ngày 9 tháng 8, và ngày 16 tháng 8 tôi vẫn cố chờ cha với niềm hy vọng rằng cha sẽ tự xử. Nhưng tôi đã lầm vì cha đã đứng đúng, nếu không nói là lý lợm, trước sự khổ đau của hầu hết giáo dân CGVN tại San Jose.

Thưa Cha, đã đến lúc tôi phải viết lên tất cả tâm sự u uất của tôi đối với CĐCG VN tại San Jose cũng như sự u uất hận của tôi đối với Cha và những người đã dùng Cha để bóp nghẹn tiếng kêu la, rên rỉ của những người con Chúa đang lưu đày tại xứ sở người. Thưa Cha, đây là những điều tôi muốn trình bày:

Trước nhất, cho đến giờ phút này Cha vẫn chưa trả lời được sự mâu thuẫn về vấn đề số 5 đăng trong Chính Nghĩa số 5 mà trong đó Cha đã ký tên cùng với các Cha khác tố cáo Cha Tịnh đã hướng dẫn sai lạc các giáo dân và yêu cầu Ngài phải từ chức. Sự mâu thuẫn đó là trong bức Tâm thư gởi CĐCGVN tại San Jose, Cha nói rằng: "Cha Tịnh là một linh mục khả kính ... và Cha sẽ tiếp tục công việc của Cha Tịnh..." Thưa Cha, nếu Cha Tịnh là

một linh mục khả kính, thì tại sao Cha lại khuyến cáo Cha Tịnh phải từ chức? Và nếu Cha Tịnh hướng dẫn giáo dân Việt Nam sai lạc thì tại sao Cha lại xin tiếp tục con đường mà Cha Tịnh đã đi? Như thế Cha cũng muốn hướng dẫn sai lạc CĐCGVN tại San Jose sao? Như vậy là Cha đã khinh khi sự hiểu biết của giáo dân VN tại vùng này quá sức. Và như vậy là Cha đã cho rằng giáo dân VN tại San Jose đã không tha thiết tới sự sống còn của Họ Đạo của họ cho nên đã không nhận biết được sự mâu thuẫn trong lời nói của Cha.

Một sự mâu thuẫn khác cũng được tỏ lộ khi tôi đọc được tờ "The Valley Catholic" ấn bản cho tháng 9, 1986 mà trong đó Cha nói Cha ủng hộ chính sách của ĐGM (chính sách chia gia đình VN thành 3 thành phần để dễ dàng đồng hóa giới trẻ trong tương lai), và đồng thời Cha ủng hộ việc xin thành lập giáo xứ thế nhân. Lâm sao hai sự kiện mà Cha ủng hộ có thể đồng hòa đồng được. Một bên thì chủ trương hội nhập, phá bỏ truyền thống và văn hóa của một dân tộc; Còn một bên thì chủ trương bảo trì những tinh hoa tốt đẹp cho thế hệ trẻ mai sau. Ấy là chưa nói đến dã tâm của Cha khi Cha tung thư trong đêm tối đã kích Cha Tịnh khi Cha Tịnh đang đạo đạt nguyện vọng của giáo dân lên ĐGM xin thành lập giáo xứ thế nhân. (Nhân chúng sống trong việc này là một giáo dân hiện còn đang sống tại San Jose).

Khi một phụ nữ tân tông hỏi Cha trả lời về việc này thì Cha nói rằng Chị không hiểu Cha và thời gian sẽ trả lời cho việc làm của Cha. Thưa Cha, vậy thì phải bao lâu nữa giáo dân mới hiểu được Cha? Và thời gian là phải bao lâu nữa thì những sự mâu thuẫn trên mới tìm được một sự dung hòa? Phải chăng là Cha muốn giáo dân VN để cho Cha về làm chánh xứ tại Họ Đạo NVCTTB rồi Cha sẽ liệu kế để tìm được câu trả lời cho các mâu thuẫn trên? Nếu Cha có những ý định trên thì Cha đang mở ngù đày Cha ạ! Và giác mờ làm chánh xứ Họ Đạo của Cha chỉ là một giác mờ hảo huyền mà thôi. Cha hãy thức dậy đi mà nhìn vào Sự Thật. Thưa Cha vì sao? Vì chiếc cầu thống cảm nối liền Cha với giáo dân VN tại SJ đã bị đốt cháy do chính bàn tay của Cha. Cha đã mượn tay người ngoại quốc đem những con chó dữ tợn để đe dọa và đàn áp không cho họ nói lên tiếng nói thật sự nhưng cũng đầy đau thương của họ. Tôi vô cùng phấn uất khi được xem những đoạn phim trong bản tin tức chiếu trên các đài truyền hình Mỹ vào buổi chiều hôm thứ bảy đó. Cha ơi, còn gì là liêm sĩ của một người VN; Còn gì là liêm sĩ của một linh mục khi hơn 2,000

giáo dân VN đã gào thét bắt tín nhiệm Cha. Cha có thể nói rằng ĐGM DuMaine phải lăm nhủ vậy vì giáo dân VN đã lăm rối loạn trong nhà thờ chính tòa vào một buổi chiều hôm thứ bảy trước đó. Nhưng thưa Cha, ai đã tạo nên những điều đau lòng đó? Phải chăng chính là Cha, vì Cha đã lợi dụng nhà Chúa, lợi dụng lòng thành kính của Giáo dân VN để lăm thêm một bản báo cáo sai lạc nữa về số người ủng hộ Cha để rồi Cha dâng lên cho ĐGM. Thế mới biết câu "THƯỢNG BẤT CHÍNH, HẠ TÁC LOẠN" mà Cha đã ghi trong bản thông tin của Cha là đúng. Nhưng "HẠ TÁC LOẠN" ở đây không phải là "HẠ TÁC LOẠN," a dua lăm tạm bợ với "THƯỢNG BẤT CHÍNH." "HẠ TÁC LOẠN" ở đây là sự rên thét nói lên rằng chính "THƯỢNG BẤT CHÍNH" đã dẫn "HẠ TÁC LOẠN" vào đường cùng.

Cha ói, đau đớn quá hở Cha? Đau đớn cho tới độ là đến giờ phút này Cha vẫn đưa cái lập luận "Đức Văng Lối" ra để bào chữa cho sự ngoan cố của Cha. Giáo dân VN đã đọc được một bài về Đức Văng Lối đăng trong "Chinh Nghĩa" số 3 cho nên họ đã hiểu thế nào là Đức Văng Lối. Phần tôi, hơn thế nữa, tôi không thể chấp nhận cái lập luận của Cha đâu. Vì không ai ngu xuẩn văng lối vào chỗ nguy hiểm bao giờ nếu sự nguy hiểm đó lăm ô danh giáo hội, lăm tội cho những người chống cha, lăm tội cho ĐGM, và nhất là lăm lợi cho Ma Quỷ. Lăm sao mà có được cái chết tử vì đạo như Cha mong muốn? Phải chăng là Cha có ý nói rằng sự chết của Cha (nếu có xảy ra) sẽ mở mạng Giáo Hội và lăm đẹp lòng Chúa? Thế thì tôi chỉ xin Cha bình tĩnh đôi chút để suy nghĩ lại về nguyên nhân của sự đau tranh đầy nước mắt này. Cha cứ hỏi đi - Ai là "THƯỢNG BẤT CHANH" trong vấn đề này? Ông Trần công Thiên, chủ tịch của BCH của ODCGVN ở San Jose ư? Hay là Ông Trần An Bài, một thành viên của Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình? Cha ói, hai ông này chỉ vì hoàn cảnh đưa đẩy mà

giữ lấy phải đứng mũi chịu sào cho giáo dân, để rồi phải lãnh nhận 2 cái vạ Tuyệt Thông đầy bất công và vô lý của ĐGM. Cho đến hôm nay cả nghìn lá đơn xin cũng chịu chung vạ tuyệt thông với hai Ông này. Liệu rằng Cha có dám tâu ĐGM xin dứt phép Thông Cống cho cả nghìn giáo dân này không? Tôi dám chắc là ĐGM sẽ nghe lời Cha vì ĐGM thích thì hành những gì đã được VIẾT và KÝ xuống. Mỗi ngày nào Cha đã VIẾT và KÝ xuống một bản văn kiện để nghị Cha Tịnh phải từ chức và ĐGM đã nghe Cha. Thì ngày nay tôi nghị ĐGM cũng sẽ nghe theo lời đề nghị của Cha để ra vạ tuyệt thông cho tất cả những người đã VIẾT và KÝ xuống. Nếu sự việc này xảy ra thì toàn thể giáo dân VN tại Hoa Kỳ, cũng như toàn thế giới, và nhất là, Giáo Hội VN tại quê nhà nhìn thấy sự đau đớn khủng khiếp mà người Cống Giáo VN tại San Jose phải chịu.

Hay là Cha muốn nói "Thượng Bất Chính" là Cha Tịnh? Trong quá khứ, Cha thường tố cáo Cha Tịnh là thế này thế nọ. Thì ngày nay Cha thú tội cao một lần nữa xem sao. Tôi thách Cha hãy tố cáo Cha Tịnh trước công luận để cho Cha Tịnh có cơ hội biện hộ cho Ngai. May cho Cha là Cha Tịnh đã không chết vì sâu khổ, nếu không thì Cha đã phạm tội sát nhân vì đã vu cáo người một cách thật tàn nhẫn. Lại một điểm mâu thuẫn khác là nếu Cha hấn thù với Cha Tịnh thì Cha phải dứt khoát với Cha Tịnh; Cớ sao Cha lại dựng một lá thờ của Cha Tịnh mới gọi về tử Tẩy Đức để khuyến răn Giáo dân VN chấp nhận Cha lăm Chanh xú. Như thế nghĩa là sao? Tại sao lúc thì Cha phỉ báng người, lúc thì Cha lợi dụng Người? Như thế là Cha HAI LONG, và nếu để HAI LONG thì ai là "THƯỢNG BẤT CHÍNH" hở Cha?

Hay là Cha nói các Cha bạn của Cha? Có phải là Cha có ý nói rằng các buổi họp đêm lên lút của các Cha bạn của Cha đã đưa đến cục diện ngày hôm nay? Hay là Cha có ý nói đến sự CHIA RẼ của các Cha đã đưa đến một nhận định sai lầm về giáo dân VN từ phía tòa GM? Nếu như thế thì tôi phải hỏi Cha Ký, Cha Thủ, Cha Chính, và Cha Đình để xem ai là "THƯỢNG BẤT CHÍNH"?

Nếu tất cả những câu hỏi trên đây vẫn chưa tìm được câu trả lời thỏa đáng thì tôi chỉ còn hai người để nghi ngờ. Hai người đó là Cha và ĐGM. Về phần ĐGM thì tôi xin nói rằng: ĐGM là người ngoại quốc; Người đã không hiểu ODCGVN tại San Jose vì Người đã bị bạo vạ bởi những báo cáo sai lạc của các Cha, và vì người đã tin tưởng các Cha VN là những vị đại diện tinh thần "đầy đức độ". Ôi đau đớn thay! Người đã tưởng tất cả chúng tôi là những kẻ bỏ đố, xiêm nịnh như các Cha. Ai đã gây cho ĐGM có cái ấn tượng xấu xa này hở Cha?

Vậy ai là người mà Cha ám chỉ là “THƯỜNG BẤT CHỈNH” hồ Cha. Cha là người cuối cùng mà tôi phải hỏi câu ấy. Ai là người đã làm cho CĐCGVN tại San Jose phải ly tán — Nhiều gia đình có Cha theo phe này, mẹ theo phe kia; Có anh theo phe này, chị theo phe kia. Và sự ly tán này chị xảy ra sau khi có lệnh bố nhiệm Cha làm chánh xứ mà thôi. Thế thì sao Cha lại dùng phúc âm thanh Gioan đăng trong bản thông tin của Cha để câu chuyện cho sự hợp nhất? Cha đã biết rõ sự đến Họ Đạo của Cha là nguyên nhân của sự chia rẽ, thì Cha cũng biết rõ sự rời khỏi Họ Đạo của Cha là sự phục hồi lại tinh thần đoàn kết của Họ Đạo. Cha cứ can đảm nói với ĐGM DuMaine rằng chỉ có sự ra đi của Cha mới mang lại sự bình an cho Họ Đạo thì tôi nghĩ rằng ĐGM chắc chắn sẽ nghe Cha vì Ngài vẫn thường nói là Ngài yêu thương Cộng Đồng này mà. Tôi không nghĩ là ĐGM biết nói dối đâu!

Trong những ngày gần đây, Tôi nghe nói rằng có sự thương thuyết về sự đấu tranh của CĐCGVN tại SJ với tòa GM. Trong sự thương thuyết này Tòa GM có thể yêu cầu giáo dân VN tại SJ hy sinh thỉnh nguyện số 2 (No Father Dường) để đạt được thỉnh nguyện số 1 (Yes Personal Parish). Nếu Cha cũng hy vọng điều đó như Tòa GM thì Cha lại làm to nũa đấy. Giáo dân VN ở San Jose không phải là cá mà Tòa GM muốn nháp với nhừ. Nếu hai thỉnh nguyện trên không chính đáng thì Tòa GM đứng cho. Ngược lại nếu cả 2 thỉnh nguyện đều chính đáng thì ĐGM PHẢI CHO. Xin Cha nói lại với Tòa GM rằng đừng có hăm dọa đuổi giáo dân VN ra khỏi Họ Đạo. Vì tuy Tòa GM có thể thắng hoặc thua kiện với giáo dân VN tại tòa án đời, tòa GM không thể thắng giáo dân VN tại tòa án tối cao của Thiên Chúa. Vì, theo đúng tinh thần phúc âm, hành động thừa kế của Tòa GM là hành động có ý muốn chiếm đoạt tài sản của kẻ khác một cách bất công. Thánh Phaolô cũng đã nói trong lá thư thứ 2 gởi tín hữu Thessalônica rằng: “Các Anh em không có làm thì đừng có ăn”. Theo tinh thần đó, tôi nghĩ rằng Tòa GM không nên có ý định chiếm đoạt tài sản người khác vì họ không có bỏ tiền ra mua nhà thờ cho Họ Đạo. Tòa GM chỉ đứng tên giữ nhà thờ cho Giáo dân VN thôi. Còn giáo dân là những người thật sự trang trải món nợ đó.

Tóm lại, tôi xin Cha hãy tự xử để cho sau này khi tôi còn có dịp gặp lại Cha, tôi sẽ không trách Cha là người không biết phục thiện.

Kính chào Cha,
Lê Văn Đức

Ch

CON THUYỀN KHÔNG BẾN

Tôi đi vào giữa đám đông,
Tôi đi dự lễ tấn phong cho người.
Tôi đi dưới một bầu trời!
Tôi đi giữa rầm rứt lời thờ than!
Tôi đi trong một chiều tàn!
Tôi đi giữa xót xa ngàn đấng cay!

Người về quyền lực tràn đầy!
Người về với khí giới này tối tân.
Người về mang cả chó săn,
Người về có cảnh sát tăng cường nhiều.
Người về nắm chắc một điều!
Người về đổi cuộc xoay chiều xem sao?

Con Người về lãnh ngôi cao,
Giáo dân kinh sợ tiếng gào dậy lên!
Chủ trương về vất sửa chiền,
Con Người gây cuộc đảo điên nghịch thường!
Con Người xứng bá đồ vương,
Con Người phá vỡ địa đàng nhân gian!

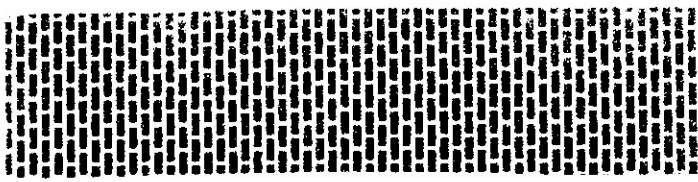
Con Người áp ú lông tham,
Con Người đem những bắt an cho đời!
Này Khoe có đức vàng lời!
Này Khoe đức ái thương người ra đi!
Sống nhờ thù đoạn tình vi,
Bàn tay dấy động ồm vì sao rơi!

Tạo nên nghịch cảnh suy đồi!
Con Người hoen ố danh rồi biết không?
Còn mang áo tưởng cuồng ngồng,
Con thuyền không bến viễn vông một đời!
Bàn tay mộng muội ồm ngôi,
Một đêm chết đuối ồm với nửa trăng!

Tướng như quyền thế vạn năng,
Đã toan bức bách dân bằng binh đao.
Leo thang chiến cuộc chiều nao,
Con Người tạo dựng đỉnh cao hận thù!
Con Người mộng ước phủ du.
Con thuyền không bến muôn thu dật dờ!

THIỆN HẢI.

MỘT LỐI THOÁT CHO CHA DƯƠNG?

Tôi là người hằng đêm đến tham dự phiên họp sinh hoạt giáo dân tại Trung Tâm Họ Đạo. Bên trong phòng họp ít khi còn chỗ trống mà tôi thì hay đến trễ nên đành ngồi dưới gốc cây thông nghe ngóng thôi sự. Tuy ở ngoài nhưng vẫn được nghe những điều thảo luận bên trong qua máy phóng thanh. Có điều bất tiện là đôi khi muốn góp ý nhưng không biết làm sao cho thuyết trình viên thấy bàn tay mình đưa lên.

Các phiên họp lúc nào cũng hấp dẫn và đặc biệt buổi chiều ngày 28-8-86 có sự hiện diện của ông luật sư Harold Sullivan đại diện cộng đồng. Trong khi thể bưng bưng mọi người muốn cho ông luật sư thấy rằng họ quyết tâm không chấp nhận Cha Dương dù là một ngày cũng "No". Sau phiên họp, trên đường về nhà tôi vẫn thắc mắc không biết có cách nào để Cha Dương thủ thỉ vận không. Khi bị giáo dân chặn lại tại cổng Họ Đạo vào ngày 21 tháng 7, 86, Cha Tổng Quản Sullivan có yêu cầu đàm đồng: Hãy cho Cha Dương một cơ hội! Nhưng giáo dân đã từ chối. Qua ý kiến của nhiều người tôi có dịp tiếp xúc, sau đây là một vài nhận xét:

1. Giáo dân không hiểu nổi tại sao Cha Dương có thể lí đòn đến thế.

Sau 2 lần bị dân chúng xỉ vả, chửi bới, và xua đuổi ra khỏi Trung Tâm Họ Đạo trong ngày 21 tháng 7, 86, một linh mục bình thường, biết tự trọng, sẽ phải thưa với Bề Trên rằng mình không thể mưu ích cho các linh hồn trong hoàn cảnh bất lợi như vậy và xin đi nơi khác thuận tiện hơn. Đó là chấp nhận hy sinh theo tinh thần của người chiến sĩ Chúa Kitô.

Thái độ lầm ngớ của Cha Dương thật khó hiểu và kỳ lạ. Làm sao Cha không biết được sự chống đối của gần 2,000 người trong 2 cuộc biểu tình vĩ đại tại Trung Tâm Họ Đạo; đích thân Cha bị đánh bật ra khỏi Trung Tâm 2 lần khi toan tính đột nhập. Vì ngoan cố, muốn lợi dụng đám đông để lừa bịp công luận, nên Cha mới bị hằng ngàn giáo dân phản đối, la ó, tại Nhà Thờ Chính Tòa ngày 9 tháng 8, 86. Bị chày như vậy mà Cha vẫn muốn được tấn phong ngày 16 tháng 8, 86 và Cha đã chứng kiến một rừng biểu ngữ "No, Fr. Duong" với tiếng reo hò vang động. Sau lễ phong chức nhục nhã này Cha vẫn cả quyết với dân

em rằng Cha sẽ về Họ Đạo vì Đức Cha sẽ thắng. "Nếu có chuyện gì xảy ra cho tôi, tôi sẽ tử vì đạo". Tử vì đạo là khi mình hy sinh vì danh Chúa, vì phần rỗi linh hồn của giáo dân cơ. Trường hợp Cha Dương, rõ ràng là ngài cố "chịu đấm" để được "ăn xôi". Nếu có chuyện gì xảy ra, đâu phải Ngài tử vì đạo mà người đời sẽ mỉa mai cho rằng Ngài thiết thân vì hào danh, tham lợi và xa hơn nữa vì mưu đồ hại dân.

2. Tại sao Đức Giám Mục cứ bịt mắt bịt tai để tiến hành Lễ Tấn Phong.

Tuần lễ trước ngày Tấn Phong, sau cuộc biểu dương lực lượng chống đối tại nhà thờ Chánh Tòa, Đức Giám Mục vẫn lập luận chỉ một số ít người không đồng ý Cha Dương và Ngài vẫn tiến hành Lễ Tấn Phong ngày 16 tháng 8, 86 tại nhà thờ St. Maria Goretti. Lực lượng 70 cảnh sát với 7 con chó săn được mang đến cho ta thấy rằng dù có 2,000 người vào trong nhà thờ phản đối, Đức Giám Mục cũng tấn phong Cha Dương như thường. Đâu phải Đức Giám Mục tấn phong Tấn Chinh Xử cho dân và vì dân mà là để thỏa mãn tư ái của Ngài, củng cố quyền bính của Giám Mục một cách vô lý và thật nhẫn tâm. Với thái độ cố chấp và khinh miệt nguyện vọng của dân, Đức Giám Mục đã làm tổn thương Giáo Hội, đi ngược lại tinh thần Công Đồng Vaticanô II mà hậu quả của nó sẽ không lường được.

3. Giả dụ Cha Dương được về làm Chánh Xứ, chuyện gì sẽ xảy ra.

Ngày 21 tháng 7, 86, 10 xe cảnh sát đã không đủ lực để đưa Cha Dương vào khỏi cổng Họ Đạo. Như vậy phải huy động lực lượng gấp đôi và phải đột kích mới mong vào được và cảnh sát đâu có thể túc trực bên cạnh Cha Dương mãi. Tôi nghe có người nói không cần đến võ lực, chỉ võ mồm cũng đủ để bẹp đối thủ. Chỉ cần 1 trăm cái miệng cũng đủ làm cho tân chính xứ đình tai, nhức óc. Văn chương Việt Nam có nhiều từ ngữ phong phú lắm. Tân chính xứ có sức thường thực ngày này sang ngày khác không? Tân chính xứ cứ hành thánh lễ, giáo dân bỏ ra ngoài hoặc im lặng đưa bản phản đối. Tân chính xứ đi đến đâu, giáo dân cố tình lánh tránh như người bị hủi. Như thế, có nhục không? Đó là chưa kể những trò phá phách chánh xứ một cách mất dạy do các tay "PRO" biểu diễn. Tân chính xứ liệu sẽ chịu đựng được bao lâu?

Nguy hiểm nhất là thái độ bất hợp tác của đa số giáo dân, những thành phần nòng cốt đã từng hy sinh đóng góp công của để xây dựng Họ Đạo. Nhìn vào thành phần ủng hộ Cha Dương chúng ta thấy đa số trước giờ không hề sinh hoạt với cộng đồng, nhiều người đã gia nhập giáo xứ Mỹ. Chắc chắn Đức Giám

Mục cũng thấy điều này, và nếu Họ Đạo không phát triển được Ngài có lý do chính đáng để huỷ bỏ. Không biết Cha Dùong có cảm thấy mình đang được dùng làm con chốt để tiêu diệt Họ Đạo người Việt không?

4. Khôn chết, đại chết.

Có người nói Cha Dùong rất khôn, cố tình bỏ ngoài tai những lời chỉ trích, cố ôm lấy “đức vàng lời” và dựa vào quyền lực của Đức Giám Mục cho chắc ăn. Đạo “chắc ăn” đây phải thường lấy chính quyền; thần quyền cộng với thế quyền làm gì chả thắng. Cha Dùong tin như vậy, nên nhất định nắm giữ chỗ ngay tiếp thu Trung Tâm Họ Đạo. Vì vậy, nếu có dịp gặp lại Cha Dùong, chúng ta thấy ngay nay Ngài rất đầy đặn vì suốt ngày chỉ ăn rồi ngủ, khỏi phải làm gì cả mà lòng thẳng van lành đều (850 đô tiền bỏ túi!). Tuy nhiên, Cha quên điều này là càng ôm chặt chân Giám Mục thì Cha càng chuốc lấy hận thù từ phía nhân dân mà cuộc đời linh mục của Cha thường sinh hoạt với dân chỗ đâu phải sống với Giám Mục. Dân đang gọi Cha là Lê Chiêu Thống công rắn cắn gà nhà. Như vậy, khôn cũng chết!

Cha Dùong có thể lý luận rằng trước giờ mình đã gian khổ đánh phá, chỉ cốt đoạt được chức chính xứ để xum xuê với giòng họ người Vinh, bây giờ đã được tán phong, đại gì mà từ chức. Cái kim bọc vải lâu ngày cũng set. Chuyện cha viết thư nặc danh phá rồi công đồng trước còn dấu kín được bây giờ đã được đưa ra ánh sáng; Tuồng là mình đã thắng trận không cần giữ gìn, nhưng Cha Dùong đã lắm. Người Việt chân chính không bao giờ chấp nhận thái độ lừa thầy phản bạn, bất tín, bất nghĩa, bất trung; Nhất định đó không thể là hành động của một người lãnh đạo. Cha Dùong vẫn hy vọng biết đâu ngày mai trời lại sáng. Vì vậy, Ngài đã viết tâm thư thay đổi lập trường vào giờ thứ 25 để bịp công luận. Tuy nhiên giáo dân rất bình tĩnh và sáng suốt. Luận điệu thoa dịu kẻ trên không ảnh hưởng được ai mà chỉ làm cho giáo dân thêm khinh bỉ. Ngài nghĩ rằng cố can đảm bám víu, nhận nhục chịu đựng thế nào cũng thành công, đâu biết rằng, trên thực tế thái độ ngoan cố của Ngài đã đưa giáo dân từ chỗ không thích đến phản nộ và căm thù. Các cố vấn nòng can và hảo thắng đã xúi dại và Cha Dùong đã mù quáng đi xuống hố. Dĩ nhiên, đại cũng chết!

5. Biết, sống.

Biết đây là biết người, biết ta. Biết đây là biết được ý đồ của thượng cấp và thực lực của kẻ ủng hộ mình. Biết đây là biết các yếu tố thành công: “thiên thời, địa lợi, nhân hòa” Lâm thế nào thành công được trong vai trò chính xứ khi 4,000 cánh tay đưa lên, tạo thành một rừng chữ “No, Fr. Duong”, cộng thêm tiếng thét vang động một góc trời. Biết đây là biết nhân ra sự thực để phục thiện và sửa sai.

“Ai chiến thắng mà không từng chiến bại.

Ai nên khôn mà chẳng đại đôi lần”.

Cái khôn của kẻ sĩ là biết dẹp tỵ ai, biết rút lui kịp thời để cứu vãn vinh dự. Hàn Tín đã chấp nhận lòn tròn, chịu nhục nhất thời để thành công trong việc lớn về sau. Có người đã khuyên Cha Dùong nên nghĩ cách để gỡ thế bí cho Đức Giám Mục và tránh việc đưa giáo dân vào sự tan vỡ. Phương thế hay nhất là dứt khoát từ chối chức vụ Chính Xứ vì không cách gì thành công được trong hoàn cảnh hiện tại. Đó cũng là một cử chỉ hy sinh cho dân và tạo cơ hội để tái lập uy tín sau này. Nếu biết rằng mình chỉ được dùng làm con cờ thì, một phương tiện để phá tan cộng đồng, thì tinh thần dân tộc bắt buộc mình phải hy sinh danh vọng để cứu dân. Nếu không cái vinh chỉ nhất thời mà ngàn đời sẽ bị lịch sử kết tội. Đối cơn dai thắm chi chút hư danh để bị mang tiếng Việt gian bán nước, hại dân.

Kết luận:

Khách quan mà nhận xét, không cách nào Họ Đạo có thể nhận Cha Dùong làm Chính Xứ. Người bình dân thường nói “Cọp chết để da, người ta chết để tiếng”. Đời sống tu hành cũng có cái vinh của người tu sĩ. Được long Thiên Chúa và đồng thời được người đời mến phục mới thật là vinh dự cho Linh Mục. Chắc Cha Dùong cũng có lần giảng cho giáo dân rằng ở bất cứ đẳng bậc nào mọi người cần tạo cho mình một đời sống có ý nghĩa. Hy vọng rằng Cha Dùong sẽ có lúc bình tâm khi tâm hồn lắng đọng, suy nghĩ chín chắn mọi điều hơn thiệt để lấy một quyết định sáng suốt. Mong thay!

QUAN SÁT VIÊN

Ở ĐÁU CÓ ÁP BỨC BẤT CÔNG, Ở ĐÓ KHÔNG CÓ HÒA BÌNH

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

LÊ V. LÂM

*Có chuyện gì xích mích giữa hai Cha phó để hai Ngài phải rời khỏi họ đạo?

Cô Nguyễn thị Hồng Hạnh — Sunnyvale.

—Thưa cô, chả có chuyện gì xích mích giữa hai Cha cả. Số là hôm cha Tổng Quản địa phận đưa Cha Dường về họ đạo, nhưng bị giáo dân đuổi ra, trong 1 phút không thể kiềm hãm được cả tình nóng nảy riêng tú, Cha Tổng quản địa phận đã yêu cầu cảnh sát vào điệu hai Cha đi với chủ đích là cầm không cho hai cha cử hành thánh lễ Misa tại họ đạo nữa.

*Tại sao các con chiến lại đâm đòn ra tòa đòi để kiện ĐGM?

Ông Nguyễn Ngọc Khanh — San Jose.

—Thưa Ông Khanh, chúng tôi không hề dám làm chuyện đó. Chính cha Eugene Boyle, phát ngôn viên của Tòa Giám Mục đã tuyên bố với báo chí ít nhất là 3 lần là sẽ kiện để trục xuất giáo dân ra khỏi họ đạo. Thành thử, vai tổ hợp luật sư hứa sẽ giúp đỡ giáo dân để ngăn chặn việc trục xuất này. Tòa Giám Mục muốn luật sư trước, đòi đuổi giáo dân ra khỏi nhà Chúa. Giáo dân thì xin Đức Cha đứng đội, để họ có nơi thờ phượng. Vậy thì chính ĐGM đã đâm đòn ra tòa đòi để kiện con dân họ đạo. Chủ con chiến nào dám kiện ĐGM là đang bặc bẻ trên của mình.

*Trong ngày 15 tấn phong LM Lưu đình Dường, tại sao ĐGM DuMaine mang nhiều chó và cảnh sát tới nhà thờ thế?

Trần Văn Vinh — San Jose.

—Thưa Ông, từ cố chỉ kim, chúng tôi chưa hề thấy chủ chiến nào đối xử ác độc với con chiên của mình như vậy. Dùng bạo lực để đàn áp con chiên thì quả là thật sạch. Lối dung quyền hành để hà hiếp giáo dân thì chẳng phải là người cha nhân từ. Dem chó săn và cảnh sát đến giáo đường để hành hung, đàn áp và hà hiếp giáo dân là một điều ngoài

sức tưởng tượng của mọi người. Đây là một hình ảnh vô cùng có lợi cho sự tuyên truyền của cộng sản để nhằm chia rẽ sự đoàn kết của họ đạo chúng ta. Người đã tạo nên sự kiện này chúng ta nên để cho công luận và lịch sử phán quyết.

*Tại sao các ông lại chống cha Dường?

Bà Nguyễn thị Phê — San Francisco.

—Thưa Bà, chúng tôi không chủ trương chống cha Dường. Nhưng giáo dân trong họ đạo không chấp nhận cha Dường làm chánh xứ của họ đạo NVCTTD tại San Jose. Vì Cha Dường ủng hộ chính sách đồng hóa các giáo dân VN vào các giáo xứ Mỹ của ĐGM DuMaine. Trong quá khứ, cha Dường đã không sinh hoạt, không đoái hoài tới họ đạo VN. Và cha Dường đã cùng với một số cha VN khác gởi thò lên ĐGM yêu cầu Cha Tịnh phải từ chức. Cha Tịnh là ân nhân, đã đưa Cha Dường về San Jose, nuôi nấng và giúp đỡ trong những thời gian đầu tại đây. Nhưng sự kiện này đều có giấy trắng mực đen chứng minh trong Chính Nghĩa số 5.

*Tại sao Cha Dường đã được tấn phong Chánh xứ mà không về họ đạo? Và hiện Ngài ở đâu?

Ông Nguyễn Văn Trường — San Jose.

—Thưa ông, giáo dân họ đạo đã và sẽ không bao giờ chấp nhận cha Dường. Bởi lẽ đó, cha không thể nào về họ đạo được. Chúng tôi không được rõ hiện Ngài đang lưu vong ở đâu.

*Tôi được biết thánh lễ ra mắt phong trào bảo vệ đức tin Công Giáo đã không thể thực hiện được. Vậy xin quý ông cho biết khi nào phong trào này sẽ dự định tổ chức lại thánh lễ đó để chúng tôi đến tham dự?

Cụ Bà Lê thị Tuyết — San Jose.

—Thưa Cụ, trung tâm họ đạo đã bị Đức Giám Mục DuMaine cầm cử hành thánh lễ từ lâu. Cho nên, chúng tôi cũng như Cụ Bà rất ước ao được tham dự những thánh lễ Misa. Đặc biệt là thánh lễ ra mắt kể trên. Tuy nhiên, vì không biết địa chỉ chính thức của Cha Dường hoặc những người có trách nhiệm trong phong trào đó nên không thể liên lạc giúp cụ được. Nếu cụ hoặc tất cả những ai biết cha Dường và những qui vị đó có dự định sẽ tổ chức lại một thánh lễ tưởng tự thì xin cho chúng tôi biết đầy đủ ngày giờ và địa điểm để chúng tôi cũng đến tham dự đồng đạo, hầu cầu nguyện cho những qui vị trong phong trào được giữ vững đức tin.

*Hôm lễ tấn phong cha Dòng ngày 16 tháng 8 năm 1986 tại Nhà Thờ Maria Goretti tại sao Đức Giám Mục DuMaine cho nhiều chó săn dự lễ?

Cô Thủy — Milpitas.

—Theo tôi nghĩ vì chó săn không cầm được bảng “NO FATHER DUONG”.

*Đề tranh cảnh giáo dân xem lễ đồng đạo tại họ đạo, tòa Giám Mục đã cầm cử hành thánh lễ hằng ngày tại họ đạo và thế vào đó thánh lễ ở nhà thờ Most Holy Trinity vào 6:00 chiều. Được biết có chiếu chỉ có 3 cha làm lễ đồng tế mà có tới 2 con chiên xem lễ. Vậy các cha đã xử thế như thế nào khi 3 cha cho 2 con chiên rước lễ?

Ông Tựu — Milpitas.

—Đề ột. Hai cha cho 2 giáo dân chịu lễ. Còn thừa một thì đem về trả lại cho ĐGM để Ngài suy niệm về chính sách cai trị mà mất lòng dân.

VIẾT CHO CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM

Tôi là một người con gái Việt Nam mới theo Chúa được bảy năm. Chỉ có bảy năm theo đạo nên vốn liếng kinh kệ hay thông thạo phúc âm của tôi chưa thể bằng những bậc cao niên hoặc những đấng chăn chiên. Nhưng tôi đã đến với Chúa bằng tấm lòng và sự hiểu biết của tôi. Tôi hằng cảm tạ ơn Chúa đã soi sáng linh hồn tôi vào những năm tháng đọa đày ở quê hương. Thiên Chúa đã mời gọi và nghe tiếng tôi gõ cửa. Thiên Chúa đã đưa tôi vào thế giới của tình yêu cao cả, của bác ái công bằng. Tôi không thể dùng nhiều ngôn từ hơn để diễn tả những hồng ân mà Chúa đã dành riêng cho tôi. Mọii năm ở với Cộng sản là thời gian để thử thách giữa tối tăm và ánh sáng. Dù trong nỗi khổ đau những lời kinh nguyện buổi sáng của tôi luôn cho tôi có cảm giác Chúa ở bên cạnh mình, và tôi luôn cố gắng vọt lên. Nhưng hôm nay cơn sóng gió ở đây làm tôi ngạc nhiên và buồn quạ. Bảy năm sống đạo có đủ để tôi được quyền nói những điều tôi nghĩ không? Chưa bao giờ tôi buồn hơn khi biết những dự tính của Cha Dòng và ĐGM DuMaine. Chưa bao giờ tôi cảm thấy thất vọng hơn buổi chiều lễ tấn phong tại nhà thờ Maria Goretti. Tôi đã khóc lúc đứng trước hàng rào kẽm gai của trại cải tạo năm

nao, khi tôi lên thăm ba tôi vào một ngày nắng oi a của Biên Hòa như thế nào thì tại đây — tại ngôi nhà thổ này quanh là cảnh sát, là chó, tôi cũng đã khóc tức tưởi khi bị xét y như lúc vào thăm ba tôi. Tôi khóc vì những người tù hào là kẻ đại diện Chúa để chôn đất chúng tôi không còn chút lông vị tha bác ái nào. Thà rằng tôi ở với cộng sản thì những cách cách đó sẽ không làm tôi đau khổ vì cộng sản là lũ vô thần. Còn ở đây là xử tử do mà. Chúng tôi, có lẽ đã kém may mắn vì phải ở chung với một người cha không nhân từ. Người chỉ biết ra lệnh và buộc chúng tôi vâng lời. Người chỉ biết tự ái chứ không biết khiêm nhường. Người chỉ muốn cầm chứ không muốn cho.

Từ trước đến nay tôi chỉ nghe nói đến bao nhiêu vị linh mục đã hy sinh cả cuộc đời mình đem an ủi, thường yêu đến cho những người nghèo khổ, hay những người bị nạn tại các đảo Mã Lai, Nam Dương. Tôi hằng nghe nói đến các vị nữ tu khả kính đem thường yêu hy vọng đến nỗi cũng khổ hay những trại cùi, trại tù. Tôi hằng nghe nói đến những hy sinh cao cả để đi gieo rắc lời Chúa. Tôi sẽ nhớ những hình ảnh đẹp để đó để tin rằng những người chủ chăn không nhân từ này chỉ là thiếu số mà Chúa gọi đến để thử thách chúng tôi. Tôi tin tưởng ở Thiên Chúa sẽ thức tỉnh những ai sống mà không có lương tri của con người. Chúa sẽ lay thức những ai mãi mê xa hoa mà quên lời Chúa dạy. Chúa sẽ nhắc nhở người Cha chúng tôi hãy thường yêu chăm sóc con cái nếu muốn con cái vâng phục và kính trọng mình.

Tôi đã đến với Chúa bằng lòng tin cậy mến. Tôi đọc phúc âm như uống lấy sự nâng đỡ khuyến khích ngọt ngào của Chúa. Tôi chỉ đóng góp được cho Cộng đồng bằng sự nhiệt tâm của một người trẻ tuổi yêu Chúa. Cái đóng góp nhỏ nhoi của riêng tôi không ý nghĩa gì so với sự hy sinh của bác Thiên — bác Bài. Xin Chúa sớm ban bằng an đến cho cộng đồng chúng con. Xin giúp chúng con nhiều cường nghị để qua cơn thử thách này. Tôi cũng gởi đến những vị trong ban chấp hành và ủy ban BVCL & HB, cũng những anh em đang làm việc âm thầm lời cầu nguyện chân thành nhất, lời cảm ơn lẫn kính phục vì đã hy sinh quyền lợi mà gánh vác việc cho cộng đồng. Xin Thiên Chúa trả công bội hậu cho những người đang làm việc cho nhà Chúa. Mong những ai mới theo đạo như tôi hãy luôn giữ vững đức tin. Đời sống căng cam go nhiều thử thách mà giữ vững lòng tin cậy mến Chúa mới là điều đáng quý.

“Tôi vẫn cứ tin luôn, tin rằng Ngài luôn thương tôi.
tôi vẫn cứ tin luôn cho dù gặp bao gian nguy”

NHƯ NGUYỄN

THỜI KỶ VONG QUỐC

(Trích trong Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU của Tôn Thất Thiệt)

LTS: Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU do sử gia Tôn Thất Thiệt biên soạn và được nhà xuất bản Gió Độc ấn hành năm 3050. Đây là câu chuyện dã sử viết về một vương quốc xa xưa vào cuối thế kỷ thứ 20. Mọi chi tiết trong câu chuyện đều hoàn toàn có tính cách tưởng tượng. Tất cả mọi sự trùng hợp về địa danh, nhân vật và tình tiết đều không nằm trong ý muốn của tác giả.

(Tiếp theo kỳ trước)

THỜI KỶ LOẠN LẠC: CÔNG LUẬN TRƯỚC LỄ TRAO GUỒM

Người HỒ SINH ở thế kỷ 20 đã đạt được một bước tiến rất quan trọng trong việc phổ biến tin tức đến quần chúng. Có hai hình thức được dùng để thông báo tin tức cho dân gian thời bấy giờ. Thứ nhất là lời dùng bút tự in trên giấy trắng được gọi là "hịch" hay "công báo". Về loại này người ta nhận thấy có tờ "HỒ SINH THỦY NGÂN CÔNG BÁO" có tầm mức rất quan trọng trong công luận HỒ SINH. Về phía ngôn ngữ HOÀI QUỐC có những tờ như "ĐÔNG HƯƠNG NHẬT BÁO", "HOÀI QUỐC NHẬT BÁO", "CHIỀNG ĐÔNG"... Vì được viết bằng ngôn ngữ HOÀI QUỐC nên những tờ công báo sau chỉ có tính cách phổ biến nội bộ trong cộng đồng HOÀI QUỐC mà thôi. Trái lại tờ HỒ SINH THỦY NGÂN có một tầm ảnh hưởng rất lớn được đón nhận bởi cả người HỒ SINH lẫn HOÀI QUỐC. Có một tờ công báo được sự hỗ trợ tận tình của nhóm LỘ DUNG đã công khai ủng hộ chính sách của Hoàng Đế THẠCH ĐỒ MA đối với người HOÀI QUỐC. Điều này chẳng những đã không giúp ích gì, trái lại còn làm cho Triều đình có những nhận định sai lầm về người HOÀI QUỐC.

Hình thức thứ hai được dùng để thông báo tin tức đến dân chúng là các "TRUYỀN ANH TRẠM". Đây là phương pháp ghi nhận hình ảnh sống động tại chỗ bằng các âm bản, đoạn chiếu lại cho dân chúng ngay tại các trang trại của họ. Đây là lời thông tin nhanh chóng và kiên hiệu nhất của thời bấy giờ. Tất cả các "TRUYỀN ANH TRẠM" của người HỒ SINH và HOÀI QUỐC đã tích cực ghi

nhận những diễn tiến trong cuộc binh biến Bình Dân 1986. Bên cạnh "TRUYỀN ANH ĐỆ NGŨ TRẠM" và "TRUYỀN ANH ĐỆ THẤT TRẠM" của Vương Quốc KIM SƠN còn có "TRUYỀN ANH ĐỆ TỬ THẬP BÁT" bằng ngôn ngữ HOÀI QUỐC và "TRUYỀN ANH ĐỆ THẬP NHẤT" của người HỒ SINH. Trước ngày Lễ TRAO GUỒM TỔNG TRẦN cho LỘ DUNG, Tram Chủ của "TRUYỀN ANH ĐỆ THẬP NHẤT" còn tiến xa hơn nhiệm vụ thông tin thưởng lễ lạ thiết lập một võ đài để hai phe liên hệ có cơ hội tỉ thí tranh ngôi bá chủ võ lâm được tổ chức vào một ngày lấy tên là "DIỆN ĐỐI DIỆN QUÂN HÙNG HỘI". CHÂN LÝ và THÁI BÌNH để cử BẠC TRẠNG Hán Tú đại diện cho phe CHANH ĐẠO trong khi Triều đình uỷ quyền Tế Tướng XÚ UÊ VÂN thay mặt cho phái HẮC MA. Cuộc tỉ võ diễn ra vào giờ Thân ngày 3 tháng 8 năm Bình Dân 1986 và được chấm điểm bởi một Ban Giám Khảo của "TRUYỀN ANH ĐỆ THẬP NHẤT" Tram.

Cuộc tỉ võ diễn ra vô cùng ác liệt trước sự chứng kiến của hàng ngàn người qua TRUYỀN ANH TRẠM. Khi tiếng công khai hiệp vũ dứt, XÚ UÊ VÂN tung mình lên võ đài, bài thơ và biểu diễn vài thế không lấy gì làm ngoạn mục cho lắm. Vừa phi thân lên sau, BẠC TRẠNG Hán Tú đã khuynh tay thị lễ, uyển chuyển đi bài "AI OÁN QUYỀN" kể lể những sự bất lợi về ngôn ngữ của một người HOÀI QUỐC đứng trước công luận của người HỒ SINH đồng thời nói rõ sự thất thế của một thân dân nhỏ bé đang đối đầu với thế lực của một Thân quyền vị đại. Lập tức Ban Giám Khảo của "TRUYỀN ANH ĐỆ THẬP NHẤT TRẠM" đã cam kết với BẠC TRẠNG là cuộc giao đấu sẽ được chấm điểm trên căn bản thuần túy võ thuật mà thôi. Được sự bảo đảm của Ban Giám Khảo, BẠC TRẠNG vội vâng xuống Trung Bình Tân, hai tay khoác mạnh theo thế "PHẢN HỘI NHẬP" tát mạnh vào mang tai của XÚ UÊ VÂN đồng thời co chân phóng ra "THÌNH NGUYỄN CUỐC" nặng tướng đùng hơn 2000 Phấn Quan Bút tông mạnh vào ngực của viên Tế Tướng Triều đình. Trong lúc XÚ UÊ VÂN còn đang hoa mắt với lời tấn công liên hoàn vừa kể, BẠC TRẠNG nhanh nhen rút kiếm múa luôn đường guồm bị truyền của Hoàng Đế GIANG QUỲNH là "THÊ HUÁ KIÊM" bảo

đảm việc khai Trần cho người HOÀI QUỐC. XÚ UÊ VÂN bị ba thế công liên tiếp, tá hỏa tam tinh, vội nhắm mắt tung ra "XAO NGÔN PHÁP" cho rằng có chế hánh chánh "Doanh" vẫn còn nằm trong Bộ TÂN LA LUẬT. Tuy nhiên, với đường quyền vô căn cứ này, XÚ UÊ VÂN đã bị chính nội lực của Ông ta dội lại làm chân động thân thế phải điều hánh chân khi chứa thương gấp. Sau này công luận có xem lại Bộ TÂN LA LUẬT và nhận thấy rằng cơ cấu hánh chánh "Doanh" không còn được nhắc đến nữa.

BẠC TRANG Hán Tú thấy thói cơ thuận lợi với vàng tung kiếm lên cao. Thanh kiếm xoay tít như chong chóng, tỏa hào quang sáng rực, khuấy động không khí với âm thanh vang động trong thế "DIỄN HỒNG HỘI" để người dân có một sự lựa chọn danh chánh ngôn thuận. Thấy nguy cơ của mũi kiếm thân bị đang lao xuống như vũ bão, XÚ UÊ VÂN liền lác đầu, bịt tai, cúi vào góc đại, vung gươm ra sau lưng chống đỡ theo thế "PHÂN DÂN CHỦ" cho rằng việc tự do không có trong THIÊN GIÁO. Tuy nhiên thế "PHÂN DÂN CHỦ" của XÚ UÊ VÂN đã quá chậm và mũi kiếm "DIỄN HỒNG HỘI" của BẠC TRANG đã xé toạc mảnh áo đồng thời rạch một đường máu sau lưng vị Tể Tướng của Triều đình.

XÚ UÊ VÂN cảm thấy đau nhói ở lưng liền rún người xuống thấp, chân đứng Chảo Mã Tân, tay rút ám khi có tâm thuốc độc là 22000 quan tiền trong bọc vải đang đeo ở vai, ném loạn xạ vào người của BẠC TRANG theo thế "TẠI CHÁNH KHUYẾT" cốt làm chướng ngại vật. Tuy nhiên với khinh công siêu đẳng sẵn có, BẠC TRANG tung mình lên cao áp dụng thuật phi thân "QUYẾT TÂM NẠP" bay qua khỏi 22000 đồng tiền ám khi đang bay lỏa toả dưới chân. Vừa dạt chân xuống sân đại, nhân thấy XÚ UÊ VÂN đang lao đảo vì vừa bị chân động nội tạng, vừa bị mũi kiếm để lại vạch máu dài sau lưng, BẠC TRANG liền phóng sát lại địch thủ dùng thuật "TỔ CÁO PHÁP" phân bua với Ban Giám Khảo đồng thời xử dụng luôn Nhật Dương Chi điểm vào mặt XÚ UÊ VÂN để hóa giải "TUYẾT THÔNG DẠ" là môn sở trường của viên võ quan Đề Nhất Cao Thủ của Triều đình. Với chiêu thức cực kỳ mãnh liệt đây bắt ngõ này, XÚ UÊ VÂN tối tâm mặt mũi, áp ung một lúc rồi bắt thỉnh lĩnh bắt ngựa xuống sân đại, thốt ra một ngum máu tươi và tẩu hỏa nhập ma.

Sau trận toàn thắng về vàng của BẠC TRANG Hán Tú, Hoang Đế THẠCH ĐỒ MA tức giận gửi Tể Tướng XÚ UÊ VÂN về Thao Diển Đường của Hoang Đế bộ tước võ thuật vì đã xử dụng "XAO NGÔN PHÁP" không đúng với cầm nang của Bộ TÂN LA LUẬT, đồng thời cử Phó Tể Tướng ẤU

GÂN BỒ lên thay thế để biểu diễn võ thuật trong những ngày sau đó. Về sau những nhà nghiên cứu về võ thuật đã có những nhận định như sau: Thế đánh của BẠC TRANG hoàn toàn nắm chủ động về thế công trong khi XÚ UÊ VÂN nghiêng nhiều về thế thủ. XÚ UÊ VÂN là tượng trưng cho phái võ gồ bô, thiếu cốt mố, không dân chủ và lấy sức mạnh của quyền lực để giao đấu. Trái lại, BẠC TRANG với những đòn thế tận công liên hoàn, uyển chuyển nhưng vũ bão chứng tỏ sự đoàn kết nhất tâm và dũng mãnh là hình ảnh điển hình cho một phái võ của đấng đồng trên đường làm cách mạng.

THỜI KỶ LOẠN LẠC: CÔNG LUẬN SAU LỄ TRAO GƯƠM

Sau buổi Lễ TRAO GƯƠM ngày 16 tháng 8 năm Bình Dân 1986, không khí sinh hoạt trong toàn lãnh thổ Vương Quốc HỒ SINH trở nên nặng nề ngột ngạt. Tất cả tin tức và hậu quả của buổi lễ đã được nhắc nhở và truyền nhanh đến các gia đình dân chúng. Riêng tại Doanh TUẤN GIAO, bầu không khí càng trở nên nặng nề hơn nữa vì có nhiều nguồn tin cho rằng Hoang Đế THẠCH ĐỒ MA sẽ dùng quân CANH BI có khuyến ngao trợ lực để hộ tống Tổng Trần LỘ DUNG về bất cứ lúc nào. Trong khi đó, Hoang Đế THẠCH ĐỒ MA và phe LỘ DUNG đã chứng kiến tận mắt tinh thần đoàn kết và sự quyết tâm theo đuổi hai thỉnh nguyện mã đấm dân chống đối và BANG PHÒNG THỦ CHÂN LÝ VÀ THÁI BÌNH đã đưa ra.

Đề cương cơ uy quyền đã bị tôn thương trong buổi Lễ TRAO GƯƠM, Hoang Đế THẠCH ĐỒ MA chính thức ban hánh chiếu chỉ cho áp dụng hình phạt tời đa của THIÊN GIÁO là "TUYẾT THÔNG AN" đối với hai thủ lãnh của phe chống đối là BẠC TRANG Hán Tú và Giáo Học THIÊN TRANG. Đối với người theo THIÊN GIÁO, "TUYẾT THÔNG AN" là một hình phạt vô cùng thảm khốc chỉ được áp dụng trong những trường hợp chẳng đáng đứng mà thôi. Khi bị tuyên án, tội nhân không còn được coi là người theo THIÊN GIÁO nữa và bị cắt đứt khỏi tất cả mọi sinh hoạt tôn giáo cũng như không được thông công vào các nghi lễ. Khi ra chiếu chỉ cho thi hành ban an trên, Hoang Đế THẠCH ĐỒ MA đã nói rằng Ông rất lấy làm đau lòng khi phải quyết định như vậy. Trái lại, người HOÀI QUỐC

đã lập luận là Triều đình đã lạm quyền, cố tình dùng bạo lực để đàn áp người dân trong khi họ tự xét không làm điều gì lỗi cả. Nghiên cứu từng tấc tất cả những điều khoản trong Bộ TÂN LA LUẬT trong việc ra "TUYỆT THÔNG AN", công luận không tìm thấy một tội hình nào rõ rệt của BẠC TRANG và THIÊN TRANG để đến nỗi lãnh hình phạt thảm khốc trên. Người thời bấy giờ nhận định rằng: Việc không thừa nhận LỘ DUNG là nguyên nhân chính của anh lệnh, và nguyên nhân này đã làm cho quyết định của Triều đình trở nên trở trẽn. Thế là tất cả mọi người trong Doanh TUẦN GIÁO đều đồng loạt ký tên vào một tờ sớ để phản đối Hoàng Đế THẠCH ĐỔ MA về quyết định độc đoán kể trên và đồng thời yêu cầu Triều đình nếu xét thấy việc làm của họ là đi ngược lại với THIÊN GIÁO thì cũng cho họ được lĩnh "TUYỆT THÔNG AN" như BẠC TRANG và Thiên Trang. Tờ sớ cũng được viết ra làm nhiều bản và được gửi đến Quan Khâm Sai của Đại Đế GIANG PHONG Đệ II và nhiều nhân vật trong và ngoài THIÊN GIÁO. Sớ được ký bởi hàng ngàn người HOAI QUỐC nên chiếm một khối giấy rất lớn. Người thời bấy giờ gọi đó là "TỰ ĐIỂN THỦ" vì bên trong đây đặc các nét chữ.

Song song với "TUYỆT THÔNG AN" được áp dụng cho hai thủ lĩnh chống đối, BANG HÀNH SỰ của Doanh TUẦN GIÁO cũng bị biện pháp chế tài theo sự cảnh cáo của Triều đình trước đây. Họ bị tước đoạt tất cả mọi quyền hành đang có, bãi nhiệm tại các Đền Thờ và tất cả mọi sinh hoạt có liên quan đến THIÊN GIÁO. Một số người của phe LỘ DUNG đã mừng rỡ ra mặt khi nghe đọc yết thị của Tể Tướng XỬ UẾ VẤN cách chức BANG HÀNH SỰ. Tuy nhiên BANG HÀNH SỰ cũng nhân danh sự hợp pháp của tổ chức dân cử này và nhất là dựa vào sự hậu thuẫn mạnh mẽ của khối đa số dân chúng nên đã phản công bằng những thông tử gay gắt chống lại Triều đình. Tại một số Đền Thờ trong các Trấn, sự tranh chấp được thể hiện rõ rệt qua việc ra mặt ủng hộ và chống đối của cả hai phe mỗi khi yết thị của Triều đình và thông tử của BANG HÀNH SỰ được tuyên đọc.

Nhận thấy đã đến lúc cần phải có biện pháp mạnh, Hoàng Đế THẠCH ĐỔ MA liền có quyết định tạo bạo. Dựa vào luật của THIÊN GIÁO, vì tất cả mọi Đền Thờ, dinh thự, sảnh đường trong các Trấn đều thuộc về Triều đình nên Ông ra lệnh cho Tể Tướng XỬ UẾ VẤN chuyển nội vụ qua Vương Quốc THỂ TRẦN để xét xử. Lấy lý do là BANG HÀNH SỰ THỦ CHẤN LÝ VÀ THÁI BÌNH

đã chiếm đóng Doanh TUẦN GIÁO một cách bất hợp pháp và vì không thể xử dụng vũ lực với thân dân của Ông, nên Ông định nhổ bần tay sắt của Vương quốc THỂ TRẦN can thiệp. Điều này càng làm cho người HOAI QUỐC cảm giận vì họ đã đổ bao nhiêu tiền tài sức lực công lao để tậu mai và xây dựng Nguyên Đứng của Doanh TUẦN GIÁO.

Ngày 19 tháng 8 năm Bình Dân 1986 vào khoảng giờ Thân, Giáo Học THIÊN TRANG và BẠC TRANG Hán Tử cho mở một cuộc Hội Công Bao để phản đối những quyết định của Triều đình. Tất cả các TRUYỀN ANH TRÂM và CÔNG BAO trong lãnh thổ của hai Vương Quốc HỒ SINH và KIM SƠN được mời đến sảnh đường của Doanh TUẦN GIÁO bằng văn thư hỏa tốc vào buổi sáng cùng ngày để về phỏ hội. Không khí trong sảnh đường vô cùng ngọt ngào. Một số dân đình trong các Trấn đã bỏ dở công việc thường nhật để về nghe ngóng tin tức và những quyết định trong buổi Hội Công Bao. Sự mời mọc và tức giận còn in rõ trên khuôn mặt của những người dân bình dị chất phác này.

Sau lời chào mừng của Giáo Học THIÊN TRANG, Ông tái xác nhận vai trò dân cử hợp pháp của BANG HÀNH SỰ và cương quyết bảo vệ Nguyên Đứng và Sảnh đường của Doanh TUẦN GIÁO. Với lý do tất cả những tài sản này là do công lao mồ hôi nước mắt của toàn thể người dân trong các Trấn tạo dựng, BANG HÀNH SỰ nhận thấy có trách nhiệm phải đứng ra trông nom và quản thụ trong lúc khó khăn này. Ông cũng phản đối trước công luận chính sách đối nội cứng rắn của Triều đình qua việc Hoàng Đế THẠCH ĐỔ MA dùng QUÂN CẢNH BỊ và khuyến ngao của Vương Quốc THỂ TRẦN để đàn áp người dân, vi phạm quyền tự do tín ngưỡng trong buổi Lễ TRAO GUỒM TỔNG TRẦN vào tuần trước.

Tiếp theo đó, BẠC TRANG Hán Tử gay gắt đưa ra những lời buộc tội Triều đình xuyên qua hành động thất nhân tâm kể trên. BẠC TRANG cho rằng hành động biểu dương lực lượng tại Đền Thờ Vương Quốc ngày 9 tháng 8 năm Bình Dân 1986 là kết quả của sự uất ức tột cùng của người dân khi bị LỘ DUNG cố tình dồn vào chân tường. Chính LỘ DUNG luôn luôn sắp đặt và viết sớ tâu trình lên Hoàng Đế THẠCH ĐỔ MA một cách sai lạc về sự hậu thuẫn nhân dân mà Ông đang có và điều này đã khiến Hoàng Đế THẠCH ĐỔ MA sa lầy trầm trọng. Với sự đàn áp bất công và tinh thần phản dân chủ của Lễ TRAO GUỒM, BẠC TRANG kết luận rằng việc làm này hoàn toàn nghịch lý và

không phù hợp với nguyện vọng của dân chúng. Ông cung cấp lực phản đối Hoàng Đế THẠCH ĐỔ MA đã lạm quyền khi áp dụng "TUYẾT THÔNG AN" đối với Ông và THIÊN TRANG. Điều này chứng tỏ Triều đình đã không lấy Chí Nhân mà cai trị như văn thường tuyên bố. Cuối cùng BẠC TRANG cho phân phát một tờ hịch với những quyết định quan trọng như sau:

—Yêu cầu Hoàng Đế THẠCH ĐỔ MA sửa đổi đường lối cai trị; Dùng Tinh thường thay vì Cường bạo.

—Cấp tốc thiết lập THỂ NHÂN TRẦN cho người HOÀI QUỐC.

—Không chấp nhận LỒ DUNG làm Tổng Trấn của Doanh TUẤN GIÁO.

—Ngưng đóng thuế Đền Thờ cho đến khi Triều đình có quyết định rõ rệt.

—Dùng một Thập Tử Gia để kỷ niệm những ngày không có Hy tế.

—Bình thường hóa mọi sinh hoạt trong Doanh phủ để tỏ thiện chí với Triều đình.

Trong cuộc Hội Công Báo này, phe chống đối cũng đã cho trình diễn NGŨ HỮU ĐỘNG và TRINH CÔ NUÔNG trước các TRUYỆN ẢNH TRẠM và CÔNG BÁO của KIM SƠN và HỒ SINH. Đây là người dân đã bị đàn áp dã man trong buổi Lễ TRAO QUOM và chính họ đã trở thành con tin cho một cuộc đối chác không ai ngờ tới. Nhìn hai chứng nhân sống động trong cuộc Hội Công Báo, công luận đã có một thái độ dứt khoát: Đó là việc không chấp nhận một sự cai trị nào bằng bạo lực. Trước khi cuộc Hội Công Báo kết thúc, cả sảnh đường bất ngờ phát giác ra một việc rất lạ lùng chưa bao giờ xảy ra tại Doanh TUẤN GIÁO: Bức họa truyền chân của Hoàng Đế THẠCH ĐỔ MA thường ngày vẫn chêm chệ trên tường trong gian đại sảnh đã biến mất tứ lức nào và không ai có thể tìm ra được.

Tục truyền rằng cũng chính đêm hôm ấy, Hoàng Đế THẠCH ĐỔ MA nằm mộng thấy nhận được một phong thư mật, bên ngoài niêm phong cẩn thận có đóng dấu triện của quan Giám Lĩnh NHA THIÊN VẠN của HỒ SINH do đích thân Quan Lễ Bộ Thường Thư đệ trình. Hoàng Đế THẠCH ĐỔ MA vội vâng xé phong thư thì thấy những dòng chữ như sau: "Mặc dầu đang đứng ở vị thế của sao BẮC Đẩu, sao THIÊN TỬ đang bị ánh sáng của sao NHÂN DUONG và chòm sao KHUYỀN MA lấn át. Đồng thời sao THIÊN TỬ cũng bị sao QUA TA đe dọa, có thể lọt vào quẻ "LY" của "BÁT QUAI ĐỒ HÌNH". Hoàng Đế THẠCH ĐỔ MA lo sợ vội cho triệu hồi Chiêm tinh gia người HOÀI QUỐC tên là HUYNH SEN trước cử trú tại SÀI THÀNH vào Triều giải mộng. Sau khi xem lại lá số tử vi của Hoàng Đế THẠCH ĐỔ

MA cho năm Bình Dân và nhìn các biến thiên của tinh tu, Ông cho biết Nghiệp Bá Đồ Vòng của giòng họ THẠCH có thể bị lung lay nếu không sửa đổi. Việc đầu tiên mà Triều đình phải làm gấp là cách chức tất cả các bầy tôi nin thần trong Triều. Thứ hai, ngưng tất cả các lệnh bổ nhiệm xét thấy không hợp lòng dân. Thứ ba, lập đàn giải oan cho các oan hồn uông tử kẻ cả việc phóng thích và ân xá cho những tù nhân bị các án lệnh bất công tại các ngục thất. Thứ tư, không nên lưu dụng và hội họp với những người sanh vào năm Mùi, tháng Mùi và giờ Mùi vì có thể những người này có sao SÁT CHỦ bản mệnh. Thứ năm, mở cửa ngân khố phát tiền bạc giúp đỡ tích cực trong việc xây các Đền Thờ nhất là cho những người Vong quốc. Sau khi Chiêm tinh gia HUYNH SEN ra về, Hoàng Đế THẠCH ĐỔ MA không tài nào nhắm mắt được. Ông thức trắng đêm để suy nghĩ.

Sáng hôm sau người dân trong các Trấn của HỒ SINH khao nhau về một cuộc thưởng thuyết sắp thành hình ●

(Còn tiếp)

